

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2015. október 14., szerda

Tartalomjegyzék

2015. évi CL. törvény	A Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről	20484
2015. évi CLI. törvény	A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról	20508
2015. évi CLII. törvény	A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bírósági által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról	20519
2015. évi CLIII. törvény	A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról	20530
2015. évi CLIV. törvény	A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról	20535
2015. évi CLV. törvény	A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról	20536
298/2015. (X. 14.) Korm. rendelet	A VERITAS Történetkutató Intézet létrehozásáról szóló 373/2013. (X. 25.) Korm. rendelet módosításáról	20537
1745/2015. (X. 14.) Korm. határozat	A VERITAS Történetkutató Intézet szaklevéltári feladatainak ellátáshoz szükséges intézkedésekről	20538

II. Törvények

2015. évi CL. törvény

a Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„CONVENTION BETWEEN HUNGARY AND THE PRINCIPALITY OF LIECHTENSTEIN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

Preamble

Hungary and The Principality of Liechtenstein, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, and to further develop and facilitate their relationship without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance,

have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - (a) in Hungary:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;
 - (iii) the land parcel tax; and
 - (iv) the building tax;(hereinafter referred to as "Hungarian tax");
 - (b) in the Principality of Liechtenstein:
 - (i) the personal income tax (Erwerbssteuer);
 - (ii) the corporate income tax (Ertragssteuer);
 - (iii) the real estate capital gains tax (Grundstücksgewinnsteuer);

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

- (iv) the wealth tax (Vermögenssteuer); and
 - (v) the coupon tax (Couponsteuer);
(hereinafter referred to as "Liechtenstein tax").
4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- (a) the term "Hungary" means the territory of Hungary as defined by its laws in accordance with international law;
 - (b) the term "Liechtenstein" means the Principality of Liechtenstein, and, when used in a geographical sense, the area in which the tax laws of the Principality of Liechtenstein apply;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Hungary or Liechtenstein, as the context requires;
 - (d) the term "person" includes an individual, a company, a dormant inheritance under Liechtenstein law and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Hungary, the minister responsible for tax policy or his authorised representative;
 - (ii) in Liechtenstein, the Fiscal Authority;
 - (j) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership, association, other entity or trust deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - (k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6**INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7**BUSINESS PROFITS**

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8**SHIPPING AND AIR TRANSPORT**

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9**ASSOCIATED ENTERPRISES**

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which

would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent

establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. Gains other than those dealt with in paragraph 4 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which has its place of effective management in the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article accruing to an artiste or sportsperson resident of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State, in which the activity of the entertainer or sportsperson is exercised, provided that this activity is supported wholly or mainly out of public funds of the first-mentioned State. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the artiste or sportsperson is a resident.

Article 17

PENSIONS

Pensions and other similar remuneration (including lump sum payments) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a local authority thereof or some other legal entity under public law of that State to an individual in respect of services rendered to that State or authority or other legal entity under public law of that State shall be taxable only in that State.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof or some other legal entity under public law of that State.

Article 19

STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

PROFESSORS AND TEACHERS

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study

(including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or study.

2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, shall be taxable only in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Liechtenstein, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraphs (b) and (c), exempt such income or capital from tax.
 - (b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 7 and 10 may be taxed in Liechtenstein, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Liechtenstein. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Liechtenstein.
 - (c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
2. In Liechtenstein double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Liechtenstein derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, Liechtenstein shall, subject to the provisions of subparagraph (b), exempt such income or capital from tax, but may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
 - (b) Where a resident of Liechtenstein derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Hungary, Liechtenstein shall credit against Liechtenstein tax on this income the tax paid in accordance with the law of Hungary and with the provisions of this Convention. The amount of tax to be credited shall not, however, exceed the Liechtenstein tax due on the income derived from Hungary.
3. The provisions of subparagraph (a) of paragraph 1 and subparagraph (a) of paragraph 2 shall not apply to income derived or capital owned by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies

the provisions of this Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 to such income.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26**EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27**MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28**ENTITLEMENT TO BENEFITS**

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Convention, a resident of a Contracting State shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in this Convention by the other Contracting State if the competent authority of the other State determines that one of the principal purposes of such resident or a person connected with such resident was to obtain the benefits of this Convention. Before a resident of a Contracting State is denied relief from taxation in the other Contracting State by reason of the preceding sentence, the competent authorities of the Contracting States shall consult each other. Likewise, the competent authorities of the Contracting States may consult each other with regard to the application of this Article.

Article 29**PROTOCOL**

The attached Protocol shall be an integral part of this Convention.

Article 30**ENTRY INTO FORCE**

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, that their domestic requirements for the entry into force of this Convention have been complied with. This Convention shall enter into force on the 30th day following the receipt of the latter of the notifications.
2. This Convention shall have effect:
 - (a) in respect of taxes withheld at source, on income paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following the year in which this Convention enters into force;
 - (b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following the year in which this Convention enters into force;
 - (c) in respect of Article 26 to requests made on or after 1 January of the calendar year next following the year in which this Convention enters into force and only in respect of taxable periods beginning on or after 1 January of the calendar year next following the year in which this Convention enters into force.

Article 31**TERMINATION**

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate this Convention through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after five years from the date of entry into force of this Convention.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- (a) in respect of taxes withheld at source, on income paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following the year in which the notice is given;
- (b) in respect to other taxes on income and taxes on capital, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Vaduz this 29th day of June 2015, in the English language.

For Hungary

For the Principality of Liechtenstein

(signatures)

PROTOCOL

to the Convention between Hungary and the Principality of Liechtenstein for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital signed on 29th June 2015 at Vaduz

At the signing today of the Convention between Hungary and the Principality of Liechtenstein for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to Article 2 (Taxes covered) and paragraph 2 of Article 23 (Elimination of double taxation):
It is understood that if a person who is a resident of Liechtenstein is subject to Liechtenstein wealth tax, the taxation of the notional income on such wealth ("Sollertrag") is considered as personal income tax.
2. With reference to subparagraph (d) of paragraph 1 of Article 3 (Person):
It is understood that for the purposes of the Convention a dormant inheritance under Liechtenstein law is the wealth of a deceased person during the period between the time of death and the transfer of ownership to the successor(s) as taxable under Article 7 paragraph 3 of the Liechtenstein Tax Act.
3. With reference to paragraph 1 of Article 4 (Resident):
It is understood that
 - (a) an investment fund and a pension fund of a Contracting State are considered to be residents of that State;

- (b) the term “investment fund” means the following:
 - (i) in Liechtenstein, any investment fund according to the Law on UCITS, the Law on Investment Funds and the Law on AIFM;
 - (ii) in Hungary, any investment fund according to the Law on UCITS and on AIFM;
 - (c) the term “pension fund” means the following:
 - (i) in Liechtenstein, any pension fund or scheme covered by the Law on Old Age and Survivors’ Insurance, the Law on Disability Insurance, the Law on Occupational Pension Funds, and the Pension Fund Act;
 - (ii) in Hungary, any pension fund or scheme covered by the Act on Private Pensions and Private Pension Funds, the Act on Voluntary Mutual Insurance Funds, and the Act on Occupational Pension and the Related Institutions;
 - (d) the competent authorities may agree that collective investment vehicles and pension funds which are established under legislation introduced after the date of signature of the Convention are to be considered as residents;
 - (e) a Liechtenstein foundation, establishment, and trust enterprise taxable in Liechtenstein by virtue of paragraph 1 of Article 44 of the Liechtenstein Tax Act is considered as company resident in Liechtenstein; and a Hungarian trusteeship regulated by Chapter 43 of the Civil Code and taxable by virtue of Article 2 of the Corporate Tax Act is considered as company resident in Hungary;
 - (f) an entity or organisation that is established and is operated exclusively for charitable, religious, humanitarian, scientific, cultural, or similar purposes (or for more than one of those purposes) and that is resident of that State according to its laws is considered as resident of that State, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State;
 - (g) notwithstanding subparagraphs (a) to (f) above, persons (including private assets structures) that are subject in Liechtenstein only to the minimum corporate income tax shall not be considered residents of Liechtenstein.
4. With reference to Article 25 (Mutual Agreement Procedure):
 In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation concluded with another country after the date of signature of this Convention, Hungary agrees to include an arbitration provision in such an Agreement or Convention, the competent authorities of the Principality of Liechtenstein and Hungary will start negotiations, as soon as possible, with a view to concluding an amending protocol inserting an arbitration provision into this Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Vaduz this 29th day of June 2015, in the English language.

For Hungary

For the Principality of Liechtenstein

(signatures)”

„EGYEZMÉNY MAGYARORSZÁG ÉS A LIECHTENSTEINI HERCEGSÉG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

Preambulum

Magyarország és a Liechtensteini Hercegség, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák anélkül, hogy lehetőséget teremtenének adócsalás vagy adóelkerülés révén megvalósuló nem-adózásra vagy alacsony adózásra,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk**SZEMÉLYI HATÁLY**

Ezen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk**AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK**

1. Ezen Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyoadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelem- és vagyoadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összegei utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.
3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre ezen Egyezmény különösen kiterjed:
 - (a) Magyarország esetében:
 - (i) a személyi jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó;
 - (iii) a telekadó; és
 - (iv) az építményadó;(a továbbiakban: „magyar adó”);
 - (b) a Liechtensteini Hercegség esetében:
 - (i) a személyi jövedelemadó (Erwerbssteuer);
 - (ii) a társasági adó (Ertragssteuer);
 - (iii) ingatlan-tőkenyereség adó (Grundstücksgewinnsteuer);
 - (iv) a vagyoadó (Vermögenssteuer); és
 - (v) a kuponadó (Couponsteuer);(a továbbiakban: „liechtensteini adó”).
4. Ezen Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet ezen Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk**ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK**

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
 - (a) a „Magyarország” kifejezés a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározott földrajzi területet jelenti;
 - (b) a „Liechtenstein” kifejezés a Liechtensteini Hercegséget jelenti, és földrajzi értelemben használatva azt a területet, amelyen a Liechtensteini Hercegség adótörvényeit alkalmazzák;
 - (c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Liechtensteint jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - (d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot, a liechtensteini törvények szerinti nyugvó hagyatékot és bármely más személyi egyesülést;
 - (e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, ami az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
 - (f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - (g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - (h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
 - (i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Liechtenstein esetében az Adóhatóságot;

- (j) az „állampolgár” kifejezés, egy Szerződő Állam vonatkozásában, a következőt jelenti:
 - (i) bármely természetes személyt, aki ezen Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik; és
 - (ii) bármely jogi személyt, személyegyest, társaságot, egyesület, egyéb olyan jogalanyt vagy trösztöt, amely ezt a jogállását ezen Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;
 - (k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás és más önálló jellegű tevékenység végzését.
2. Ezen Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre ezen Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.
2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - (a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - (b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - (c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
 - (d) amennyiben mindkét Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben a tényleges üzletvezetésének helye található.

5. Cikk

TELEPHELY

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - (a) az üzletvezetés helyét;
 - (b) a fióktelepet;
 - (c) az irodát;
 - (d) a gyártelepet;
 - (e) a műhelyt; és
 - (f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.
3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha 12 hónapnál tovább tartanak.
4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
 - (a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - (b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

- (c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - (d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
 - (e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - (f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.
5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.
6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.
7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), csak ebben a másik államban adóztható.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a telephelynek a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően betudható nyereség megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az e Cikk és a 23. Cikk alkalmazásában, az egyik Szerződő Államban lévő, 1. bekezdésben meghatározott telephelynek betudható nyereségnek azt a nyereséget kell tekinteni, amelyet akkor érhetne el, különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyleteiben, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, figyelembe véve a vállalkozás által a telephelyen vagy a vállalkozás más részein keresztül elvégzett feladatokat, felhasznált eszközöket és vállalt kockázatokat.
3. Amennyiben az egyik Szerződő Állam a 2. bekezdéssel összhangban megállapítja az egyik Szerződő Állam vállalkozása telephelyének betudható nyereséget, és ennek megfelelően megadóztatja a vállalkozás olyan nyereségét, amely a másik államban adókötelezettség alá esett, a másik állam, az e nyereséget terhelő kettős

adóztatás elkerülése érdekében a szükséges mértékben megfelelő kiigazítást tesz az erre a nyereségre számított adó összegére vonatkozóan, amennyiben egyetért az előbb említett állam által tett kiigazítással. Ennek a kiigazításnak a megállapításánál a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén konzultálnak egymással.

- Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel ezen Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

HAJÓZÁS ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

- Hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerzett nyereség csak abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.
- Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor azt abban a Szerződő Államban találhatónak kell tekinteni, ahol a hajó lajstromozási kikötője található, vagy ha nincs ilyen kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, ahol a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.
- Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

- Amennyiben
 - az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
 - ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.
- Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni ezen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

OSZTALÉK

- Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.
- Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznosítója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - az osztalék bruttó összegének 0 százalékát, ha a hasznosító egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel bír;
 - az osztalék bruttó összegének 10 százalékát minden más esetben.E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.
- E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti jegyekből vagy élvezeti jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent,

amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
2. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. Cikkben említett jövedelmet. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha a kamatot fizető személy és a hasznhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, ezen Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
2. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást is, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, ezen Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk**ELIDEGENÍTÉSŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG**

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben a másik államban adóztható.
2. Az e Cikk 4. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek elidegenítéséből, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, csak ebben a másik államban adóztható.
5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk**MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM**

1. A 15., 17., 18. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.
2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztható, ha:
 - (a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
 - (b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és
 - (c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.
3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a hajót, a légi járművet üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.

15. Cikk**IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA**

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk**MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK**

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő

Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet teljesen vagy többnyire az elsőként említett állam közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. Cikk **NYUGDÍJAK**

A nyugdíj és más hasonló térítés (beleértve az átalány kifizetéseket is), amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

18. Cikk **KÖZSZOLGÁLAT**

1. A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága vagy ezen Állam közjoga alá tartozó valamely más jogi személy fizet természetes személynek az ezen államban vagy hatóságnak vagy ezen Állam közjoga alá tartozó valamely más jogi személynek teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.
2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága vagy ezen Állam közjoga alá tartozó valamely más jogi személy által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk **TANULÓK**

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

20. Cikk **TANÁROK ÉS OKTATÓK**

1. Az a tanár vagy oktató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt az államot kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutatóintézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy felsőfokú tanulmányok folytatása (beleértve a kutatást is) céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért kapott díjazás után.
2. Ennek a Cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzi.

21. Cikk **EGYÉB JÖVEDELEM**

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének ezen Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. Cikk **VAGYON**

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, megadóztatható ebben a másik államban.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban az államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:
 - (a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Liechtensteinben, Magyarország a (b) és (c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.
 - (b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 7. és 10. Cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Liechtensteinben, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Liechtensteinben megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Liechtensteinből származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.
 - (c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.
2. Liechtensteinben a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:
 - (a) Amennyiben egy Liechtensteinben belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amelyen ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Liechtenstein a (b) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, de mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.
 - (b) Amennyiben egy Liechtensteinben belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10. Cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Magyarországon, Liechtenstein a Magyarország törvényei és ezen Egyezmény rendelkezései szerint fizetett adót beszámítja az ezen jövedelmet terhelő liechtensteini adóba. Az így beszámított adó azonban nem haladhatja meg a Magyarországról származó jövedelemre eső megfelelő liechtensteini adót.
3. Az 1. bekezdés (a) pontjának és a 2. bekezdés (a) pontjának rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelemére vagy vagyonára, ha a másik Szerződő Állam ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. Cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

24. Cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.
2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy

a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 4. bekezdésének vagy a 12. Cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.
5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
6. E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet ezen Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezen Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.
3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről ezen Egyezmény nem rendelkezik.
4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az ezen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához vagy érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes ezen Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. Cikk nem korlátozza.
2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. Tekintet nélkül

- az előbbiekre, az egyik Szerződő Állam által kapott információ más célokra is felhasználható, ha az ilyen információ felhasználható ilyen más célokra mindkét Állam joga alapján, és az információt nyújtó Állam illetékes hatósága engedélyezi az ilyen felhasználást.
3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:
 - (a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - (b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - (c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.
 4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen Cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
 5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltiségre vonatkozik.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Ezen Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

JOGOSULTSÁG A KEDVEZMÉNYEKRE

Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más Cikkének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem részesülhet az ezen Egyezmény alapján a másik Szerződő Állam által nyújtott adómérséklésben vagy adómentességben, ha a másik állam illetékes hatósága megállapítja, hogy az ilyen belföldi illetőségű személy vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban lévő személy elsődleges céljainak egyike ezen Egyezmény kedvezményeinek megszerzése volt. Mielőtt az előzők alapján az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adókönyvtől alkalmazását, a Szerződő Államok illetékes hatóságainak egyeztetniük kell egymással. Hasonlóképpen, a Szerződő Államok illetékes hatóságai e Cikk alkalmazása tekintetében egyeztethetnek egymással.

29. Cikk

JEGYZŐKÖNYV

A csatolt Jegyzőkönyv ezen Egyezmény szerves részét képezi.

30. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok írásban, diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek. Ezen Egyezmény az értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba.
2. Ezen Egyezmény alkalmazandó:
 - (a) a forrásnál levont adók tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kifizetett vagy jóváírt jövedelmekre;
 - (b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonszármazékok tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;

- (c) a 26. cikk tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően tett kérésekre és csak ezen Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő adózási időszakok tekintetében tett kérésekre.

31. Cikk FELMONDÁS

Ezen Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Ezen Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben ezen Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

- (a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kifizetett vagy jóváírt jövedelmekre;
- (b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezen Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Vaduzban 2015. június 29. napján angol nyelven.

Magyarország nevében

A Liechtensteini Hercegség nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

a Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén tárgyú, Vaduzban 2015. június 29-én aláírt egyezményhez

A Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén kötött Egyezmény mai napon történt aláírásakor az alulírottak megállapodtak, hogy a következő rendelkezések az Egyezmény szerves részét képezik.

- Hivatkozással a 2. Cikkre (Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók) és a 23. Cikk 2. bekezdésére (A kettős adóztatás elkerülése):
Megállapítást nyert, hogy amennyiben egy Liechtensteinben belföldi illetőségű személyt liechtensteini vagyonadó-fizetési kötelezettség terhel, ezen vagyonhoz kapcsolódó fiktív jövedelem utáni adózás („Sollertrag”) személyi jövedelemadónak tekintendő.
- Hivatkozással a 3. Cikk 1. bekezdés (d) pontjára (Személy):
Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény alkalmazásában a liechtensteini jog szerinti nyugvó hagyaték az elhunytnak a liechtensteini adótörvény 7. Cikk 3. bekezdése szerint adóköteles vagyona a halál időpontja és a tulajdonjognak az örökös(ök)re történő átszállása közötti időszakra vonatkozóan.
- Hivatkozással a 4. Cikk 1. bekezdésére (Belföldi illetőségű személy):
Megállapítást nyert, hogy
 - az egyik Szerződő Állam befektetési alapja és nyugdíjalapja ezen Államban tekintendők belföldi illetőségű személyeknek;
 - a „befektetési alap” kifejezés a következőt jelenti:
 - Liechtensteinben bármely, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó törvény, a befektetési alapokra vonatkozó törvény és az alternatív befektetési alapkezelőkről szóló törvény szerinti befektetési alapot;
 - Magyarországon bármely, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó törvény és az alternatív befektetési alapkezelőkről szóló törvény szerinti befektetési alapot;

- (c) a „nyugdíjalap” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) Liechtensteinben bármely, az időskorról és továbbélők biztosításáról szóló törvény, a rokkantsági biztosításról szóló törvény, a foglalkoztatói nyugdíjalapokról szóló törvény, és a nyugdíjalapról szóló törvény hatálya alá tartozó nyugdíjalapot vagy sémát;
 - (ii) Magyarországon bármely, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény, és a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló törvény hatálya alá tartozó nyugdíjalapot vagy sémát;
- (d) az illetékes hatóságok megegyezhetnek, hogy azokat a kollektív befektetési eszközöket és nyugdíjalapokat, amelyek az Egyezmény aláírásának időpontja után bevezetett jogszabály alapján jönnek létre, belföldi illetőségű személyeknek kell tekinteni;
- (e) egy liechtensteini alapítvány, testület és tröszt vállalkozás, amely a liechtensteini adótörvény 44. Cikk 1. bekezdése alapján Liechtensteinben adóköteles, Liechtensteinben illetőséggel bíró társaságnak tekintendő; és egy, a polgári törvénykönyv 43. fejezete által szabályozott, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 2. Cikke alapján adóköteles magyar bizalmi vagyonkezelés Magyarországon illetőséggel bíró társaságnak tekintendő;
- (f) egy kizárólag karitatív, vallási, humanitárius, tudományos, kulturális vagy hasonló célokra (vagy ezen célok közül többre) felállított és működtetett entitás vagy szervezet, amely azon állam joga szerint abban belföldi illetőségű személy, azon államban belföldi illetőségű személynek tekintendő, tekintet nélkül arra, hogy jövedelme vagy nyeresége egészében vagy részben adómentes lehet azon állam belső joga alapján;
- (g) tekintet nélkül a fenti (a)–(f) pontokra, a Liechtensteinben csak a minimum társasági adó alá tartozó személyek (beleértve a magánvagyonkezelési struktúrákat) nem tekintendők Liechtensteinben belföldi illetőségű személyeknek.

4. Hivatkozással a 25. Cikkre (Kölcsönös egyeztető eljárás):

Abban az esetben, ha ezen Egyezmény aláírásának időpontja után kötött kettős adóztatást elkerülő Megállapodás vagy Egyezmény értelmében Magyarország megállapodik választottbírásról szóló rendelkezés adott Megállapodásba vagy Egyezménybe történő belefoglalásáról, a Liechtensteini Hercegség és Magyarország illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban tárgyalásokat kezdenek abból a célból, hogy egy módosító jegyzőkönyvet kössenek, amely egy választottbírásról szóló rendelkezést illeszt be ezen Egyezménybe.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezen Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Vaduzban 2015. június 29. napján angol nyelven.

Magyarország nevében

A Liechtensteini Hercegség nevében

(aláírások)”

- 4. §** (1) Magyarország és a Liechtensteini Hercegség az Egyezményhez az Egyezmény aláírásával egyidejűleg a (2) bekezdésben foglalt közös nyilatkozatot tette.
- (2) A közös nyilatkozat hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

“Joint Declaration

At the signing today of the Convention between Hungary and the Principality of Liechtenstein for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, both Contracting States agree that

The obligations of Hungary under this Convention are consistent with its obligations as a member of the European Union. Should its obligations under this Convention at some point in the future become inconsistent with the requirements that apply to Hungary as a member of the European Union, either Contracting State may seek consultation regarding the possible negotiation of amendments of the Convention in order to redress such inconsistency.

Upon signing of this Convention which includes an Article on exchange of information the full application of the freedoms of the European Economic Area (EEA) between the Contracting States cannot be restricted by referring to the absence of that Article.

Done in duplicate at Vaduz this 29th day of June 2015, in the English language.

For Hungary

For the Principality of Liechtenstein

(signatures)"

„Közös Nyilatkozat

Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyoadók területén kötött Egyezmény mai napon történt aláírásakor a Szerződő Államok megállapodnak, hogy

Magyarország ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei összhangban vannak az Európai Unió tagjaként vállalt kötelezettségeivel. Amennyiben azonban Magyarország a jövőben megállapítja, hogy ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei nincsenek összhangban a Magyarországra európai uniós tagként vonatkozó követelményekkel, bármelyik Szerződő Állam kezdeményezhet konzultációt az Egyezmény módosítását érintő lehetséges tárgyalásról az ellentmondás feloldása céljából.

Ezen Egyezmény aláírásával, amely tartalmaz Cikket az információcseréről, az Európai Gazdasági Térség (EGT) szabadságainak teljes alkalmazása a Szerződő Államok között nem kerülhet korlátozásra ezen Cikk hiányára való hivatkozással.

Készült két példányban Vaduzban 2015. június 29. napján angol nyelven.

Magyarország nevében

a Liechtensteini Hercegség nevében

(aláírások)"

- 5. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 30. Cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2015. évi CLI. törvény

a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról*

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

- 1. §**
- (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Illetékmentes a büntető ügyekben:)
„f) a feljelentő részére a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyv másolata, illetve az írásban tett feljelentés megtételét igazoló irat másolata.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

- (2) Az Itv. 103. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az 57. § (2) bekezdés f) pontja a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikk (3) bekezdésének végrehajtásához szükséges rendelkezést állapít meg.”

2. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

- 2. §** (1) A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bvszt.) 28/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„28/B. § (1) A bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a fogva tartó bv. szerv nyilvántartja a sértettnek, illetve a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személynek a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben a fogvatartott szabadulásáról vagy szökéséről történő értesítésre vonatkozó kérelmével kapcsolatos adatokat.
(2) Az (1) bekezdés alapján a következő személyes adatokat kell nyilvántartani:
a) a kérelmező családi és utónevét, és
b) a kérelmező által megadott lakcímet.”
- (2) A Bvszt. a következő 47/A. §-sal egészül ki:
„47/A. § E törvény 28/B. §-a a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk (5) és (6) bekezdésének való megfelelést szolgálja.”

3. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

- 3. §** (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 139/A. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) A bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a javítóintézet nyilvántartja a sértettnek, illetve a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személynek a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben, a javítóintézetben ellátott fiatalok szabadulásáról vagy szökéséről történő értesítésre vonatkozó kérelmével kapcsolatos adatokat.
(3b) A (3a) bekezdés alapján a következő személyes adatokat kell nyilvántartani:
a) a kérelmező családi és utónevét, és
b) a kérelmező által megadott lakcímet.”
- (2) A Gyvt. 189. §-a a következő d) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)
„d) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk (5) és (6) bekezdése.”

4. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

- 4. §** (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Ha a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azt követően meghalt, helyébe egyenesági rokona, házastársa, élettársa, testvére, törvényes képviselője vagy jogszabály, illetve szerződés alapján a sértett által eltartott személy léphet, és gyakorolhatja a (2) bekezdésben meghatározott jogokat. Több fellépésre jogosult személy esetén az érintettek kijelölhetik maguk közül a sértetti jogokat gyakorló személyt. Megegyezés hiányában az a személy gyakorolhatja a sértett jogait, aki az eljárásban elsőként fellépett.”
- (2) A Be. 51. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Ha a sértett egyházi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet vallásos szertartást hivatászerűen végző tagja volt, aki az olyan egyházi jogi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet belső szabálya szerint, amelyhez életében tartozott, egyházi rend vagy fogadalom okából házasságot nem köthetett, a (3) bekezdés alkalmazásában halála esetén – egyenesági rokon, testvér, törvényes képviselő vagy jogszabály, illetve szerződés

alapján a sértett által eltartott személy hiányában – a sértett jogait gyakorló személyként az egyházi jogi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet elöljárója léphet fel.”

(3) A Be. 51. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A sértett, illetve a (3) vagy a (3a) bekezdés alapján a sértett jogait gyakorló személy jogosult arra, hogy kérelmére értesítsék a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben

a) az előzetesen letartóztatott szabadon bocsátásáról vagy szökéséről,

b) a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt feltételes vagy véglegesen történő szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának félbeszakításáról,

c) az elzárásra ítélt szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve az elzárás végrehajtásának félbeszakításáról,

d) az ideiglenes kényszergyógykezelt elbocsátásáról vagy szökéséről,

e) a kényszergyógykezelt elbocsátásáról, engedély nélküli eltávozásáról, illetve adaptációs szabadságra bocsátásáról, valamint

f) javítóintézeti nevelés esetén a fiatalkorú ideiglenes vagy végleges elbocsátásáról, a javítóintézet engedély nélküli elhagyásáról, illetve a javítóintézeti nevelés félbeszakításáról.”

5. § A Be. 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pótmagánvándló halála esetén helyébe – harminc napon belül – egyenesági rokona, házastársa, élettársa, testvére, törvényes képviselője vagy jogszabály, illetve szerződés alapján a pótmagánvándló által eltartott személy léphet.”

6. § A Be. 57. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A sértett, a magánvándló, a magánfél vagy az egyéb érdekelt kérelmére – ha annak a jogi segítségnyújtásról szóló törvényben foglalt feltételei fennállnak – a törvényben meghatározott szervezet engedélyezi a pártfogó ügyvédi képviseletet. Ha a nyomozó hatóság, az ügyész vagy a bíróság észleli, hogy a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésének feltételei a felsoroltak valamelyikénél fennállnak, e személyt tájékoztatja arról, hogy pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezését kérheti. Ha az ügyész a Polgári perrendtartásban meghatározottak szerint perindításra jogosult, erre a bíróság az ügyész figyelmét felhívhatja.”

7. § A Be. 62/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„62/A. § (1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság törekszik arra, hogy a büntetőeljárásban részt vevő személyekkel történő írásbeli és szóbeli kommunikáció során egyszerű és közérthető módon fogalmazzon. A jogokról való tájékoztatást és a kötelezettségekre való figyelmeztetést az érintett személy számára érthető módon, az érintett személy állapotára, személyes jellemzőire figyelemmel kell megfogalmazni.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a szóbeli kommunikáció során meggyőződik arról, hogy az elmondottakat az érintett személy megértette-e, ennek hiányában a tájékoztatást, illetve a figyelmeztetést megmagyarázza.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásakor, ha az érintett személy

a) a tizennyolcadik életévét nem haladta meg, életkorára és érettségére figyelemmel,

b) hallássérült, siketvak, vak, beszédképtelen, illetve – beszámítási képességre tekintet nélkül – kóros elmeállapotú, az állapotára figyelemmel,

fokozott körültekintéssel kell eljárni.”

8. § A Be. a következő alcímmel, valamint 62/B. és 62/C. §-sal egészül ki:

„A sértettre vonatkozó különös rendelkezések

62/B. § (1) A bíróságnak, az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az eljárási cselekmények előkészítése és végrehajtása során figyelemmel kell lennie arra, hogy az eljárási cselekményt megelőzően, annak során, illetve az eljárási cselekményt követően a sértett és a terhelt szükségtelenül ne találkozzon egymással.

(2) Az olyan eljárási cselekményt, amelynél a sértett jelenléte kötelező, lehetőség szerint úgy kell előkészíteni és végrehajtani, hogy annak megismétlésére indokolatlanul ne kerüljön sor.

62/C. § (1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az eljárás során folyamatosan vizsgálja, hogy a sértett a személyiségét és életviszonyait jellemző tényekre és körülményekre, a bűncselekmény jellegére vagy az elkövetés körülményeire tekintettel olyan különleges bánásmódot igénylő személy-e, akiről megállapítható, hogy a büntetőeljárásban sajátos szükségletekkel rendelkezik (a továbbiakban: különleges bánásmódot igénylő sértett).

(2) Ha a sértett a büntetőeljárás megindításakor a tizennyolcadik életévét nem töltötte be, különleges bánásmódot igénylő sértettnek kell tekinteni.

(3) Ha a büntetőeljárásban különleges bánásmódot igénylő sértett vesz részt, akkor a bíróságnak, az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az eljárás során a különleges bánásmódot igénylő sértett lehető legnagyobb kíméletével kell eljárnia. Ennek során a sértett igényeinek a figyelembevételével különösen a 167. § (1) bekezdésében, a 207. § (5) bekezdésében, a 211. § (4a) bekezdésében, a 213. § (4) bekezdésében, a 244/A. § (2) bekezdésében, a 292. § (2) bekezdésében, a 293. § (2) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazására kell törekedni.

(4) A különleges bánásmódot igénylő sértettet érintő eljárási cselekményeket, ha az az eljárás érdekeit nem sérti, a sértett kíméletével, lehetőség szerint az igényeinek a figyelembevételével kell előkészíteni és végrehajtani.

(5) A különleges bánásmódot igénylő sértetti minőség megállapításának kezdeményezésével, illetve annak vizsgálatával kapcsolatos iratokat a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság az iratok között elkülönítve, zártan kezeli.”

9. § A Be. a 63. §-t megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„A büntetőeljárás során a személyes adatok kezelésére vonatkozó általános szabályok”

10. § A Be. 67. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A kiskorú idézésében, illetve értesítésében – figyelemmel a 62/A. §-ban foglaltakra – a kiskorú korára, érettségére figyelemmel, számára érthető módon tájékoztatást kell adni az idézés, illetve értesítés tartalmáról.”

11. § A Be. 70/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A feljelentő részére – ha nem a (2) bekezdésben felsoroltak valamelyike – csak a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyvről, illetve az írásban tett feljelentés megtételét igazoló iratról adható másolat. Ha a feljelentő a magyar nyelvet nem ismeri, kérelmére a nyomozó hatóság vagy az ügyész a feljelentés megtételéről igazolást állít ki. Az igazolást a feljelentő részére kézbesíteni kell.”

12. § A Be. a következő 86/A. §-sal egészül ki:

„86/A. § Ha a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség által végzett nyomozás során az ügyész a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény (Btk. XIX. Fejezet) vagy a hozzátartozó sérelmére elkövetett személy elleni bűncselekmény miatt folytatott eljárásban különleges bánásmódot igénylő sértettet kíván tanúként kihallgatni, akkor a sértettet csak vele azonos nemű személy hallgathatja ki, feltéve hogy ezt a sértett kéri és az eljárás érdekeit nem sérti.”

13. § A Be. 166. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni)

„d) az eljárási cselekményen jelen lévő személyek nevét és azt, hogy az eljárási cselekményen milyen minőségben vettek részt,”

14. § A Be. 167. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész, valamint a nyomozó hatóság elrendelheti a nyomozási cselekménynek gyorsírással, kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel történő rögzítését; elrendeli, ha a gyanúsított, a védő vagy a sértett ezt a költségek egyidejű előlegezésével indítványozza. A tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatását kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel kell rögzíteni. A rögzítés ilyen módja a jegyzőkönyvet nem pótolja, de az ügyész vagy a nyomozó hatóság által készített, a képet és a hangot egyidejűleg rögzítő felvétel esetében a jegyzőkönyvben mindössze a jelenlevőket, az elkészítés helyét, idejét és egyéb körülményeit kell feltüntetni.”

15. § A Be. 172. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a feljelentő a feljelentést szóban teszi, támogatása érdekében – ideértve a nyelvi segítséget is – a meghallgatásán jelen lehet egy általa megjelölt nagykorú személy, feltéve hogy e személy jelenléte az eljárás érdekeit nem sérti.”

- 16. §** A Be. 172/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A feljelentő vagy a sértett meghallgatásán a támogatása érdekében – ideértve a nyelvi segítséget is – jelen lehet egy általa megjelölt nagykorú személy, feltéve hogy e személy jelenléte az eljárás érdekeit nem sérti.”
- 17. §** A Be. 181. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Ha a sértett tanúkénti kihallgatása szükséges, akkor a sértettet lehetőség szerint soron kívül kell kihallgatni.”
- 18. §** A Be. 184. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:
„(9) Azoknál a nyomozási cselekményeknél, amelyeknél a sértett jelenléte kötelező, vagy amelyeknél jelen lehet, a sértett mellett képviselője, támogatója és – ha ez az eljárás érdekeit nem sérti – egy általa megjelölt nagykorú személy is jelen lehet. A sértett tanúkénti kihallgatásánál a 85. § (4) bekezdésében, illetve a 86. § (3) bekezdésében meghatározott személyek mellett – ha ez az eljárás érdekeit nem sérti – a sértett által megjelölt nagykorú személy is jelen lehet.”
- 19. §** A Be. 185. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A gyanúsított, a védő és a sértett jelen lehet a szakértő meghallgatásánál, a szemlénél, a bizonyítási kísérletnél és a felismerésre bemutatásnál, továbbá indítványt terjeszthet elő, észrevételt tehet, valamint a szakértőhöz kérdéseket intézhet. A felsoroltaknak a nyomozási cselekményről való értesítése kivételesen mellőzhető, ha ezt a nyomozási cselekmény sürgőssége indokolja. Az értesítést mellőzni kell, ha ennek következtében a tanú zártan kezelt adatai a gyanúsított, a védő és a sértett előtt ismertté válnának.”
- 20. §** A Be. 213. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A nyomozási bíró – indítványra, illetve különleges bánásmódot igénylő sértett esetén hivatalból is – elrendelheti a tanú kihallgatásának kép- vagy hangfelvevővel, illetve egyéb berendezéssel történő rögzítését. A tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatását kép- vagy hangfelvevővel, illetve egyéb berendezéssel kell rögzíteni. A felvétel a jegyzőkönyvet nem pótolja. A felvételtől készült másolaton a tanú személyazonosságának megállapítására alkalmas egyedi tulajdonságai – például arcképe, hangja – technikai úton torzíthatók. Ha a felvétel különösen védett vagy olyan tanú kihallgatásáról készült, akinek a személyi adatait zártan kezelik, a zárt kezelésre vonatkozó rendelkezéseket az ilyen felvételre is alkalmazni kell.”
- 21. §** A Be. 237. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A bíróság hivatalból vagy az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, illetőleg a tanú indítványára a nyilvánosságot az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről indokolt határozattal kizárhatja (zárt tárgyalás)]
„c) az eljárásban részt vevő személyek (V. Fejezet), így különösen a különleges bánásmódot igénylő sértett, továbbá a tanú védelme érdekében,”
- 22. §** A Be. 244/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A tanács elnöke zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását rendelheti el
a) a tizennegyedik életévét be nem töltött tanúnak,
b) annak a tanúnak, akinek sérelmére az élet, a testi épség és az egészség elleni bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet), a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények (Btk. XIX. Fejezet) vagy a gyermekek érdekét sértő és a család elleni bűncselekmények (Btk. XX. Fejezet) körébe tartozó vagy más, személy elleni erőszakos bűncselekményt követtek el,
c) a különleges bánásmódot igénylő sértettnek,
d) annak a tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése egészségi állapotára vagy más körülményre tekintettel aránytalan nehézséggel járna,
e) annak a tanúnak vagy vádlottnak, aki jogszabályban meghatározott tanúvédelmi programban vesz részt, vagy a védelme ezt egyébként indokoltá teszi,
f) annak a fogva lévő vádlottnak vagy tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése a közbiztonság veszélyeztetésével járna.”
- 23. §** A Be. 292. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetve hivatalból a tanú kihallgatásának tartamára a tárgyalóteremből eltávolíttatja azt a vádlottat, akinek jelenléte a tanút a kihallgatása során zavarná.”

A különleges bánásmódot igénylő sértett tanúkenti kihallgatása esetén a kihallgatandó sértett vagy képviselője is indítványozhatja a vádlott tárgyalóteremből történő eltávolíttatását."

24. § A Be.

- a) 214. § (4) bekezdésében, 262. § (1) bekezdésében és 327. § (2a) bekezdésében a „sértettet” szövegrész helyébe a „sértettet, illetve az 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személyt”,
- b) 604. § (2) bekezdés s) pontjában a „személy” szövegrész helyébe a „személy, valamint a különleges bánásmódot igénylő sértett” szöveg lép.

5. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

25. § (1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) 63. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A fél adatváltozás-bejelentési kötelezettsége a büntetőeljárás megszüntetéséig, a vádemelés részbeni mellőzéséig vagy az eljárás jogerős befejezéséig áll fenn, ezt követően a támogatás visszatérítésére köteles fél a lakóhelyében, tartózkodási helyében, szálláshelyében és munkavégzésének helyében bekövetkezett változást köteles öt napon belül bejelenteni a visszatérítési kötelezettségének fennállásáig.”

(2) A Jst. 63. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A jogi segítségnyújtó szolgálat a támogatás jogerős megvonásáról értesíti a büntetőeljárást lefolytató hatóságot és a pártfogó ügyvédet.

(8) A támogatás nyilvántartása a következő adatokat is tartalmazza:

- a) a büntetőeljárást lefolytató hatóság megnevezése, a büntetőeljárás ügyszáma, a felek neve és a bűncselekmény, amely miatt a büntetőeljárás folyik,
- b) a fél helyett előlegezett pártfogó ügyvédi díj, illetve pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének összege,
- c) a visszatérítésre köteles terhelt adatai (név, anyja neve, születési időpont, lakóhely; szervezet esetében elnevezés, székhely, nyilvántartást vezető szerv, nyilvántartási szám).”

26. § A Jst. VII. Fejezete a következő 63/A. §-sal egészül ki:

„63/A. § (1) A támogatás engedélyezésének ügyében eljáró jogi segítségnyújtó szolgálat a pártfogó ügyvéd kérelmére, ha annak jogszabályban foglalt feltételei fennállnak, megállapítja a pártfogó ügyvéd részére fizetendő pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének összegét.

(2) A pártfogó ügyvéd a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének megállapítása iránti kérelmét a vádemelést követő 60 napon belül terjesztheti elő, ezt követően pedig akkor, ha igazolja, hogy a vádemelésről szóló értesítést 60 napon belül vette kézhez. Ha a büntetőeljárásban a vádemelésig a sértett képviselőjét több pártfogó ügyvéd látta el, a korábban eljáró pártfogó ügyvéd a jogi segítségnyújtó szolgálat felhívására a pártfogó ügyvédi díja eljárási előlegének megállapítására irányuló kérelmét a felhívás kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidővel terjesztheti elő.

(3) A pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének megállapítására irányuló eljárásról a támogatott felet és a terheltet értesíteni nem kell.

(4) A pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegéről rendelkező határozat jogerőre emelkedését követően a jogi segítségnyújtó szolgálat intézkedik a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének kifizetése iránt; az eljárási előleg kifizetése a célelőirányzat terhére történik.

(5) A pártfogó ügyvéd a díjának megállapítása iránti kérelmét a büntetőeljárás megszüntetését, a vádemelés részbeni mellőzését vagy az eljárás jogerős befejezését követő 6 hónapon belül terjesztheti elő, ezt követően pedig akkor, ha igazolja, hogy a pártfogó ügyvédi díj viseléséről szóló határozatot 6 hónapon belül vette kézhez. Ha a perben a fél képviselőjét több pártfogó ügyvéd látta el, a korábban eljáró pártfogó ügyvéd a jogi segítségnyújtó szolgálat felhívására díjának megállapítására irányuló kérelmét a felhívás kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidővel terjesztheti elő.

(6) A jogi segítségnyújtó szolgálat a pártfogó ügyvédi díj visszatérítésére kötelező döntésében a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének visszatérítéséről is rendelkezik a díj visszafizetésére kötelezett terhelt vagy támogatott fél terhére.”

- 27. §** A Jst. 89. §-a a következő d) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)
„d) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”
- 28. §** A Jst.
63. § (1) bekezdésében az „e §-ban foglalt” szövegrész helyébe az „e §-ban és a 63/A. §-ban foglalt”,
 63. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében az „a büntetőeljárás bírósági szakaszában” szövegrész helyébe az „a büntetőeljárásban”,
 63. § (2) bekezdés a) pontjában az „az elsőfokú, másodfokú és harmadfokú bírósági eljárásban a” szövegrész helyébe az „a támogatás iránti”, a „per” szövegrész helyébe a „büntetőeljárás megszüntetéséig, a vádemelés részbeni mellőzéséig vagy az eljárás”,
 63. § (3) bekezdés nyitó szövegrészében az „A kérelemben” szövegrész helyébe az „A támogatás iránti kérelemben”,
 63. § (5) bekezdés a) pontjában a „vádlott” szövegrész helyébe a „terhelt” szöveg lép.

6. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

- 29. §** (1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) E törvény szerinti áldozatsegítő szolgáltatás (a továbbiakban: szolgáltatás) igénybevételére – az (1a) bekezdésben foglalt eltéréssel – jogosult az Európai Unió bármely tagállamának Magyarországon életvitelszerűen élő állampolgára vagy az a Magyarországon életvitelszerűen élő magyar állampolgár is, aki jogszzerű külföldi tartózkodása alatt bűncselekmény áldozatává vált.”
- (2) Az Ást. 2. § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott személyek esetén azonnali pénzügyi segély kizárólag akkor adható, ha az elszendvedett bűncselekmény szándékos, személy elleni erőszakos jellegű.”
- 30. §** (1) Az Ást. 4. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) Az állam az áldozat számára, szükségleteinek felmérését követően, azokhoz igazodóan szolgáltatást nyújt. E törvény alapján a szolgáltatások az alábbiak:
a) érdekérvényesítés elősegítése,
b) azonnali pénzügyi segély,
c) áldozati státusz igazolása,
d) tanúgondozás,
e) védett szálláshely biztosítása.
(2) Az érdekérvényesítés elősegítése keretében az áldozatsegítő szolgálat az áldozatot a szükségletének megfelelő módon és mértékben hozzásegíti alapvető jogai érvényesítéséhez, az egészségügyi, egészségbiztosítási ellátások és a szociális ellátások, valamint más állami támogatások igénybevételéhez, ennek érdekében különösen:
a) tájékoztatást,
b) jogi tanácsot,
c) érzelmi segítséget és
d) egyéb segítséget
nyújt a sérelem rendezéséhez.”
- (2) Az Ást. 4. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(4) Ha valamely hatóság vagy más szerv az általa nyújtott ellátás, szolgáltatás vagy támogatás igénybevételét attól teszi függővé, hogy az ellátást, szolgáltatást vagy támogatást igénylő személy az e törvény hatálya alá tartozó áldozat, továbbá ha ez egyéb okból szükséges, az áldozatsegítő szolgálat e tény igazolására az áldozat kérelmére vagy hivatalból hatósági bizonyítványt állít ki (a továbbiakban: áldozati státusz igazolása).

(5) A bírósági tárgyalásra idézett tanú a megfelelő tájékoztatás érdekében bírósági tanúgondozóhoz fordulhat. A bírósági tanúgondozó a bíróság olyan ügyintézője, aki a tanú részére külön jogszabályban meghatározott módon felvilágosítást ad a tanúvallomás megtétele, az ehhez szükséges bírósági megjelenés elősegítése érdekében. A tanúgondozás nem terjed ki az ügyről való tájékoztatásra, és nem járhat a tanú befolyásolásával."

(3) Az Ást. 4. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A szolgáltatások a rászorultság vizsgálata nélkül, térítésmentesen járnak az áldozatnak.

(8) Amennyiben az áldozat az (1) bekezdés a) vagy e) pontjában foglalt szolgáltatás iránt fordul az áldozatsegítő szolgálathoz, az áldozatsegítő szolgálat nevében eljáró hivatalos személy mentesül a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 171. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alól."

31. § Az Ást. 5. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kaphat szolgáltatást az az áldozat, aki)

„a) a kért támogatást az ügyben korábban már megkapta, kivéve a tanúgondozást és a védett szálláshelyet,"

32. § (1) Az Ást. 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az áldozat érdekérvényesítése elősegítéséért bármely áldozatsegítő szolgálathoz fordulhat."

(2) Az Ást. 10. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az áldozat azonnali pénzügyi segély, áldozati státusz igazolása és kárenyhítés iránti kérelmét bármely áldozatsegítő szolgálatnál előterjeszheti."

(3) Az Ást. 10. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A kérelemben meg kell jelölni

a) az áldozat természetes személyazonosító adatait, lakcímét és állampolgárságát,

b) a kérelem benyújtásának alapjául szolgáló bűncselekményre, illetve szabálysértésre vonatkozó adatokat (a bűncselekmény, illetve a szabálysértés megnevezése, elkövetésének helye, időpontja és lényeges körülményei),

c) azt, hogy a b) pontban megjelölt bűncselekmény, illetve szabálysértés az áldozat számára milyen hátránnyal, így különösen testi vagy lelki sérüléssel, érzelmi megrázkódtatással, illetve vagyoni kárral járt,

d) az igényelt támogatás fajtáját,

e) azt, hogy a korábban igénybe vett támogatásokkal kapcsolatban terheli-e az áldozatot az állammal szemben visszafizetési kötelezettség,

f) azt, hogy az áldozattal szemben az igényelt támogatás nyújtását kizáró ok fennáll-e, és

g) az áldozat szükségleteihez igazodó támogatás nyújtásához szükséges személyes adatot.

(4) A kárenyhítés iránti kérelemben a (3) bekezdés g) pontja, az áldozati státusz igazolása iránti kérelemben a (3) bekezdés c) és g) pontja szerinti adatot nem kell megjelölni."

(4) Az Ást. 10. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A feljelentés, illetve a feljelentés megtételét igazoló irat másolatát, a 11. § szerinti igazolást, az 1. § (3) bekezdésében meghatározott okból a feljelentést elutasító, a nyomozást megszüntető vagy az eljárást megszüntető döntés másolatát, továbbá az ítéletet az áldozat a kérelemhez csatolhatja, ha azzal rendelkezik.

(6) Kárenyhítés iránti kérelem esetén a 11. § szerinti igazolás hiányában minden esetben, az azonnali pénzügyi segély vagy az áldozati státusz igazolása iránti kérelem esetén pedig akkor, ha az áldozat a kérelméhez nem csatolja az (5) bekezdésben felsorolt iratok valamelyikét, illetve ha azokból nem állapítható meg, hogy a kérelmező az 1. § szerint áldozatnak minősül-e, az áldozatsegítő szolgálat a kérelem benyújtását követően haladéktalanul beszerzi a 11. § szerinti igazolást. A 2. § (1) és (1a) bekezdése esetén az azonnali pénzügyi segély vagy az áldozati státusz igazolása iránt benyújtott kérelemben az áldozatnak – a megfelelő dokumentumokat csatolva – igazolnia kell azt, hogy bűncselekmény áldozatává vált."

33. § Az Ást. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az áldozat köteles a támogatást egy összegben, a visszafizetésre kötelező jogerős határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a felülről nyitott „bűncselekmények áldozatainak kárenyhítése” elnevezésű célelőirányzat (a továbbiakban: célelőirányzat) javára megfizetni."

34. § Az Ást. 16. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az áldozatsegítő szolgálat a nyilvántartásban rögzített adatokat az áldozatsegítő szolgálathoz fordulás napjától vagy a kérelem előterjesztésétől számított 10 évig tartja nyilván és kezeli."

- 35. §** Az Ást. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § Az áldozatsegítő eljárások illeték- és díjmentesek. A magyar nyelvet nem ismerő vagy fogyatékosága miatt jelyelvi tolmácsolásra szoruló ügyfél helyett a fordítás és tolmácsolás költségét a célleírányzat terhére az áldozatsegítő szolgálat viseli.”
- 36. §** Az Ást. „Illeték-, díj- és költségmentesség” alcíme a következő 18. §-sal egészül ki:
„18. § Az áldozatsegítő szolgálat 40. § szerinti eljárása során, a nyomtatvány kitöltésével kapcsolatban felmerülő fordítás költségét az adott tagállam döntő hatósága előtti eljárásban használható nyelvet nem ismerő ügyfél helyett a célleírányzat terhére az áldozatsegítő szolgálat viseli.”
- 37. §** (1) Az Ást. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az áldozatsegítő szolgálat az érdekvényesítés elősegítéséről nem hoz döntést.”
(2) Az Ást. 20. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az áldozatsegítő szolgálat eljárásában írásbelinek nem minősíthető elektronikus úton nem tart kapcsolatot az ügyféllel.”
- 38. §** Az Ást. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„23. § (1) Az áldozatsegítő szolgálat a kérelemről – ha a támogatás igénybevételének feltételei annak alapján megállapíthatóak – a 10. § (5) bekezdésében felsorolt iratok beérkezését követő naptól számított nyolc napon belül dönt. Ha az áldozat a személyesen benyújtott kérelméhez a 10. § (5) bekezdésében foglalt iratok valamelyikét csatolja és a 10. § (6) bekezdése alkalmazására nincsen ok, az áldozatsegítő szolgálat a kérelemről soron kívül dönt.
(2) Az áldozatsegítő szolgálat az érdekvényesítés elősegítése esetén az áldozatnak az áldozatsegítő szolgálatához fordulását követően haladéktalanul felméri az áldozat szükségleteit és felajánlja az ahhoz igazodó szolgáltatásokat. A szükségletek felmérése érdekében a személyesen jelen lévő ügyfelet szóban, a távollévő ügyfelet a leggyorsabb válaszadást lehetővé tevő módon – különösen telefonon, e-mailben – nyilatkoztatja. A szükségletek felmérésében közérdekű önkéntes segítő közreműködése vehető igénybe. A felajánlott szolgáltatások közül az áldozat által kiválasztott szolgáltatás nyújtásához szükséges első intézkedést az áldozatsegítő szolgálat soron kívül megteszi.”
- 39. §** Az Ást. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„24. § (1) Tájékoztatás keretében az áldozatsegítő szolgálat a hozzá forduló áldozatot a szükségletei felmérését követően tájékoztatja
a) a büntető-, illetve szabálysértési eljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről,
b) a számára elérhető támogatások fajtáiról és az igénylés feltételeiről,
c) az e törvényben biztosított támogatásokon kívül igénybe vehető egyéb ellátásokról, juttatásokról, jogérvényesítési lehetőségekről,
d) az áldozatsegítésben részt vevő állami, önkormányzati, civil szervezetek és a vallási közösségek elérhetőségéről,
e) a bűncselekmény, illetve tulajdon elleni szabálysértés típusára figyelemmel az ismételt áldozattá válás elkerülésének lehetőségeiről.
(2) Ha az áldozatsegítő szolgálat más hatóságtól, szervtől vagy szervezettől, illetve az áldozatsegítő szolgálatához benyújtott támogatás iránti kérelemből természetes személy áldozattá válásáról szerez tudomást, soron kívül (az áldozat szükségleteire vonatkozóan a rendelkezésére álló adatok alapján, azokhoz igazodóan) írásban tájékoztatja az ügyfelet arról, hogy támogatás jogosultja lehet és jogosultsága esetén a támogatások iránt kérelmet terjeszthet elő.
(3) Ha az áldozatsegítő szolgálat megállapítja, hogy a hozzá forduló harmadik országbeli állampolgár emberkereskedelem áldozata, – az (1) bekezdésében foglaltakon túl – tájékoztatja arról is, hogy
a) egy hónap gondolkodási idő áll rendelkezésére annak eldöntésére, hogy a bűncselekmény felderítésében a hatóságokkal együttműködik-e;
b) a gondolkodási idő tartamára ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolásra, a hatóságokkal való együttműködés időtartamára pedig tartózkodási engedélyre jogosult.
(4) Az (1) és (3) bekezdésben foglaltakat az áldozatsegítő szolgálat telefonon megszakítás nélkül, folyamatosan biztosítja.”

- 40. §** Az Ást. „Az érdekérvényesítés elősegítése” alcíme a következő 26/A. és 26/B. §-sal egészül ki:
 „26/A. § Az áldozatsegítő szolgálat az eset összes körülményének mérlegelése után az azt igénylő áldozatnak – a 28. § (2) bekezdésében meghatározott kivétellel – jogi tanácsot és segítséget ad a sérelem rendezéséhez.
 26/B. § (1) Az áldozatsegítő szolgálat az áldozat szükségleteinek felmérését követően érzelmi segítséget nyújt az azt igénylő áldozat számára.
 (2) Az érzelmi segítség célja az áldozat lelki egyensúlyi állapotának kialakítása. Kiterjed a bűncselekmény, illetve a tulajdon elleni szabálysértés következményeként kialakult feszültség csökkentésére, az érzelmi biztonság légkörének megteremtésére, a jelentkező feszültség vagy negatív érzelmek kiadásának, levezetésének biztosítására, a probléma tárgyilagos megfogalmazására, a valóság elfogadtatására, a megoldáshoz vezető lépések közös megkeresésére és az áldozat ezek irányába történő elmozdítására.
 (3) Érzelmi segítség egyéni és csoportos formában is nyújtható.”
- 41. §** Az Ást. V. Fejezete a következő alcímmel és 28. §-sal egészül ki:
„Áldozati státusz igazolása
 28. § (1) Ha az áldozat nem rendelkezik a 11. § (1) bekezdésében meghatározott igazolással, azonban a 10. § (5) bekezdésében meghatározott egyéb iratok valamelyikét az áldozatsegítő szolgálatához benyújtott kérelméhez csatolja, és abból a hatósági bizonyítvány kiállításának feltételei megállapíthatóak, az áldozati státusz igazolása ez alapján is kiállítható.
 (2) Ha a körülmények alapján bebizonyosodik, hogy a rászoruló áldozat sérelmének rendezéséhez a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényben (a továbbiakban: Jst.) meghatározott jogi segítségnyújtásra van szükség, az áldozatsegítő szolgálat igazolja az ügyfél áldozati státuszát, és ezen igazolást, valamint – ha rendelkezésre áll – a kérelmet továbbítja a jogi segítségnyújtó szolgálatnak, amely a döntéséről és a megtett intézkedésekről haladéktalanul értesíti az áldozatsegítő szolgálatot. A jogi segítségnyújtásra az áldozat a Jst.-ben meghatározott feltételek esetén jogosult.”
- 42. §** (1) Az Ást. 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Felhatalmazást kap az áldozatsegítésért felelős miniszter, hogy az irányítása alá tartozó szervek áldozatsegítő feladatait, azok civil szervezetekkel való együttműködésének formáit, valamint az áldozatsegítő szolgálat által készített, az áldozatok jogairól szóló tájékoztató részletes tartalmi követelményeit rendeletben állapítsa meg.”
 (2) Az Ást. 46. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
 „(5) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy a bírósági ügyintézők tanúgondozással kapcsolatos feladatait, valamint a tanúgondozás részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.
 (6) Felhatalmazást kap a rendészetért felelős miniszter, hogy az irányítása alá tartozó szervek áldozatsegítő feladataira vonatkozó részletes szabályokat – az áldozatsegítésért felelős miniszter egyetértésével – rendeletben állapítsa meg.”
- 43. §** Az Ást. 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) E törvény a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU parlamenti és tanácsi irányelv 8. és 9. cikkének való megfelelést szolgálja.”
- 44. §** Az Ást.
 a) 1. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „sérelemet” szövegrész helyébe a „hátrányt”,
 b) 10. § (2) bekezdésében az „a jogi segítségnyújtás” szövegrész helyébe az „az áldozati státusz igazolása”,
 c) 11. § (5a) bekezdés c) pont cb) alpontjában az „a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.)” szövegrész helyébe az „a Be.”,
 d) 19. §-ában az „az „áldozatsegítés” elnevezésű, felülről nyitott célelőirányzat” szövegrész helyébe az „a célelőirányzat”,
 e) 43. § (3) bekezdésében az „Az áldozatsegítő hatóság a 9/A. § szerinti” szövegrész helyébe az „Az áldozatsegítő szolgálat a 24. § (3) bekezdése szerinti”,
 f) 47. § (3) bekezdésében a „9/A. §-a” szövegrész helyébe a „24. § (3) bekezdése”,
 g) 47. § (4) bekezdésében a „9. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „24. § (2) bekezdése” szöveg lép.

- 45. §** Hatályát veszti az Ást.
9. §-a, 9/A. §-a, és a 9. §-t megelőző „Tájékoztatás” alcím címe,
 16. § (1) bekezdésében az „a tájékoztatásokról és” szövegrész,
 35. § (2) bekezdése.

7. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

- 46. §** Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EU tv.) Harmadik Része a következő VII/A. Fejezettel egészül ki:

„VII/A. FEJEZET

A FELJELENTÉS TOVÁBBÍTÁSA ÉS FOGADÁSA

43/A. A feljelentés továbbítása másik tagállamnak

107/A. § (1) Ha magyar hatóságnál más tagállam területén elkövetett bűncselekmény miatt tesznek feljelentést, és ez alapján a magyar hatóság a büntetőeljárást joghatóság hiányában nem folytatja le, az ügyész a sértett által tett feljelentést haladéktalanul a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes tagállami igazságügyi hatósághoz továbbítja és erről a sértettet értesíti.

(2) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes tagállamban a feljelentés fogadására melyik tagállami igazságügyi hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a továbbításhoz szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül kell beszerezni.

43/B. A feljelentés fogadása másik tagállamtól

107/B. § Ha a tagállami igazságügyi hatóság a Magyarországon elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban a sértett által tett feljelentést a magyar hatóság részére továbbítja, a magyar hatóság a feljelentést a magyar jogszabályok alapján bírálja el.”

- 47. §** Az EU tv. 179. §-a a következő 22. ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„22. a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”

(való megfelelést szolgálja.)

8. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

- 48. §** A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) A sértettet, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személyt kérelmére értesíteni kell a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben

- az előzetesen letartóztatott szabadon bocsátásáról vagy szökéséről,
- a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt feltételes vagy véglegesen történő szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának félbeszakításáról,
- az elzárásra ítélt szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve az elzárás végrehajtásának félbeszakításáról,
- az ideiglenes kényszergyógykezelt elbocsátásáról vagy szökéséről,
- a kényszergyógykezelt elbocsátásáról, engedély nélküli eltávozásáról, illetve adaptációs szabadságra bocsátásáról, valamint
- javítóintézeti nevelés esetén a fiatalok ideiglenes vagy végleges elbocsátásáról, a javítóintézet engedély nélküli elhagyásáról, illetve a javítóintézeti nevelés félbeszakításáról.

(2) A kérelmet a büntetőügyben eljáró bíróságnál, előzetesen letartóztatott, illetve ideiglenes kényszergyógykezelt esetén a büntetőügyben eljáró ügyésznél kell benyújtani, és abban meg kell jelölni, hogy milyen lakcímre kéri a kérelmező az értesítést. A kérelem a bírósághoz vagy az ügyészhez történő bejelentéssel visszavonható.

(3) Az előzetes letartóztatást, az ideiglenes kényszergyógykezelést, a végrehajtandó szabadságvesztést, az elzárást vagy a kényszergyógykezelést foganatosító bv. intézet a bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a kérelmet

a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíti, és a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt végleges szabadon bocsátásáról a szabadulás előtt egy hónappal, minden más esetben az értesítési kötelezettséget megalapozó esemény bekövetkezését követően haladéktalanul tájékoztatja a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát (a továbbiakban: BVOP), amely haladéktalanul értesítést küld a sértett, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személy részére az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadon bocsátásának időpontjáról vagy szökéséről.

(4) A fiatalkorú előzetes letartóztatását foganatosító, illetve a javítóintézeti nevelést végrehajtó javítóintézet a bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a kérelmet a fiatalkorúak nyilvántartásában rögzíti, és a fiatalkorú végleges elbocsátásáról az elbocsátás előtt egy hónappal, minden más esetben az értesítési kötelezettséget megalapozó esemény bekövetkezését követően haladéktalanul tájékoztatja a sértett által megadott lakcím szerint illetékes rendőri szervet, amely haladéktalanul értesítést küld a sértett, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személy részére a fiatalkorú szabadon bocsátásának időpontjáról vagy szökéséről.

(5) A bíróság, az ügyész, a BVOP, a bv. intézet és a javítóintézet a kérelmező kérelmét, nevét és lakcímét zártan kezeli és biztosítja, hogy ezek az adatok ne jussanak az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott tudomására."

- 49. §** A Bv. tv. 18. § (2) bekezdésében a „Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága (a továbbiakban: BVOP)” szövegrész helyébe a „BVOP” szöveg lép.

9. Záró rendelkezések

- 50. §** Ez a törvény 2015. november 1-jén lép hatályba.

- 51. §** Ez a törvény a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2015. évi CLII. törvény

a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról*

1. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása

- 1. §** A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyészség és a nemzetbiztonsági szolgálatok a feladataik ellátása érdekében – a rájuk vonatkozó törvényekben meghatározott célok és feltételek teljesülése esetén –, a nyomozó hatóságok, valamint a rendőrség bűnüldözési tevékenységük ellátásához, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv a katasztrófavédelmi tervezéshez, a szervezett bűnözés elleni koordinációs központ az utasadatok kockázatelemzéséhez, az állampolgársági ügyekért felelős miniszter és az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a kérelmező adatainak azonosításához, illetve az Országgyűlési Őrség törvényben meghatározott személy- és létesítményvédelmi feladatainak ellátásához e törvény felhatalmazása alapján a nyilvántartásba felvett adatok teljes körének [17. § (2) bekezdés d) pont], továbbá a szabálysértési hatóság a szabálysértési eljárás, a rendőrség a szabálysértési eljárásról szóló törvény szerinti előkészítő eljárás lefolytatásához, valamint a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága, a büntetés-

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

végrehajtási pártfogó felügyelő, a javítóintézet és a pártfogó felügyelői szolgálat a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának biztosítása érdekében a nyilvántartásba felvett meghatározott adatok [11. § (1) bekezdés a)–h), l), m) és p) pont], a büntetés-végrehajtási intézet a befogadás során az elítélt személyazonosságának ellenőrzése érdekében a nyilvántartásba felvett meghatározott adatok [11. § (1) bekezdés a)–h), l), m), n) és p) pont] igénylésére jogosultak.”

2. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

- 2. §** A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 27. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:
„(9) A büntetés-végrehajtási intézet a befogadás során az elítélt személyazonosságának ellenőrzése érdekében – közvetlen adathozzáféréssel – a 24. § (1) bekezdés a), b), e) és f) pontjában meghatározott adatokat átveheti.”

3. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 3. §** A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 19. § (1) bekezdése a következő w) ponttal egészül ki:

[A nyilvántartásból igényelheti(k):]

„w) a büntetés-végrehajtási intézet a befogadás során az elítélt személyazonosságának ellenőrzése érdekében a 8. § (1) bekezdés a) pont aa)–ad), af) és ag) alpontjában, valamint a b) pont ba) és bb) alpontjában foglalt adatokat;”

4. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

- 4. §** A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 81. §-a a következő (2c) bekezdéssel egészül ki:
„(2c) Az eljáró hatóság a 75. § (1) bekezdésében meghatározott résznyilvántartásokból a büntetés-végrehajtási intézetnek a befogadás során az elítélt személyazonosságának ellenőrzése érdekében szolgáltatott adatot.”

5. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

- 5. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 106. § (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:
(Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti résznyilvántartásokból jogszabályban meghatározott feladataik ellátása céljából – törvényben meghatározott adatkörben –)
„q) a befogadás során az elítélt személyazonosságának ellenőrzése érdekében a büntetés-végrehajtási intézet”
(részére továbbíthat adatot.)

6. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

- 6. §** A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnyt.v.) 2. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)
„a) *belső azonosító kód*: az e törvény alapján rögzített ujj- és tenyérnyomat, valamint DNS-profil meghatározására alkalmas anyaghoz hozzárendelt alfanumerikus azonosító, amelynek célja, hogy tájékoztatást nyújtson arról, hogy a minta levétele megtörtént;”

- 7. §** A Bnyt.v. 4. § (2) bekezdése a következő e)–g) ponttal egészül ki:
(A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartása tartalmazza)
„e) a belső azonosító kódot,
f) a szakrendszeri azonosító kódot, valamint

g) azt a tényt, hogy a DNS-profil-nyilvántartásban szerepel-e az érintetthez tartozó kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil.”

8. § A Bnytv. a következő 4/A. §-sal egészül ki:

„4/A. § (1) Ha a bűnügyi nyilvántartási rendszer részére történő adatközlés alapján megállapítható, hogy olyan bűncselekmény miatt indult vagy folyik az érintettel szemben eljárás, illetve olyan jogerős ítéletet hoztak vele szemben, amely miatt ujj- és tenyérnyomat, illetve DNS-profil nyilvántartásba vétele érdekében mintavételnek van helye, a bűnügyi nyilvántartó szerv

a) az ujj- és tenyérnyomat, illetve a DNS-profil nyilvántartásba vétele szükségességének tényéről,

b) az érintett

ba) családi és utónevéről,

bb) születési családi és utónevéről, továbbá annak megváltozása esetén előző születési családi és utónevéről,

bc) neméről,

bd) születési helyéről és idejéről,

be) anyja születési családi és utónevéről, továbbá annak megváltoztatása esetén anyja előző születési családi és utónevéről,

c) a büntetőüggyel kapcsolatban

ca) folyamatban lévő büntetőeljárás esetén az eljáró bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság megnevezéséről, a büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény megalapozott gyanú szerinti megnevezéséről és a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) vagy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti minősítéséről, a megalapozott gyanú közlésének időpontjáról, valamint a büntetőügy iktatószámáról, vagy

cb) jogerős, bűnösséget megállapító ítélet esetén az első-, második- és harmadfokon, valamint a perújítás, a felülvizsgálat, továbbá a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezéséről, határozatának számáról és keltéről, a határozat jogerőre emelkedésének napjáról, a jogerős ítéletben a bíróság által megállapított bűncselekmény megnevezéséről és a bűncselekménynek az 1978. évi IV. törvény vagy a Btk. szerinti minősítéséről,

d) a kapcsolati kódról, és

e) ha rendelkezésre áll, a belső azonosító kódról

elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével haladéktalanul tájékoztatja a szakértői nyilvántartó szervet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adattovábbítás célja, hogy a szakértői nyilvántartó szerv a szakrendszerei azonosító kód hozzárendelése során ellenőrizhesse, hogy a mintaadásra kötelezett személyhez tartozó mintát a mintaadási kötelezettséget megalapozó büntetőügyben vették-e le.

(3) Ha a szakértői nyilvántartó szerv az ujj- és tenyérnyomathoz vagy a DNS-profilhoz szakrendszerei azonosító kódot rendel, azt elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével haladéktalanul megküldi a bűnügyi nyilvántartó szervnek, és ezzel egyidejűleg az (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti adatokat törli.

(4) Ha a szakértői nyilvántartó szerv a bűnügyi nyilvántartó szervnek DNS-profilhoz rendelt szakrendszerei azonosító kódot küld és megállapítja, hogy a DNS-profil-nyilvántartás az érintetthez tartozó kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil már tartalmaz, a 4. § (2) bekezdés g) pontjában meghatározott tényről elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével haladéktalanul tájékoztatja a bűnügyi nyilvántartó szervet.”

9. § A Bnytv. a következő 4/B. §-sal egészül ki:

„4/B. § (1) A bűnügyi nyilvántartó szerv a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában szereplő adatokat a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel addig kezeli, amíg az érintett adatai a bűnügyi nyilvántartásokban szerepelnek.

(2) A bűnügyi nyilvántartó szerv az ujj- és tenyérnyomathoz tartozó belső azonosító kódot, illetve szakrendszerei azonosító kódot – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le az ezekhez tartozó mintát – addig kezeli, amíg az érintettől a bűnügyi nyilvántartásokban olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak az ujj- és tenyérnyomat nyilvántartásba vételének és a daktiloszkópiái nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.

(3) A bűnügyi nyilvántartó szerv a DNS-profilhoz tartozó belső azonosító kódot, illetve szakrendszerei azonosító kódot – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le az ezekhez tartozó mintát – addig kezeli, amíg

az érintettről a bűnügyi nyilvántartásokban olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak a DNS-profil nyilvántartásba vételének és a DNS-profil-nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.”

- 10. §** A Bnytv. 12. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:
„(1b) Ha a 11. § (1) bekezdés k) pont ke) alpontjában meghatározott, a külföldi ítéletben kiszabott szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására vonatkozó adat nem áll az elismerő határozatot hozó magyar bíróság rendelkezésére, a bűnügyi nyilvántartó szerv a külföldi ítélet érvényének elismerését követően a külföldi hatóságtól adatközlés útján megkapott, illetve a külföldi hatóságtól származó, hiteles irattal igazolt végrehajtási adatokat bejegyzi a nyilvántartásba. Ha a foganatba vétel időpontja nem ismert, a külföldi ítélet jogerőre emelkedésének a napját kell a foganatba vétel időpontjának tekinteni.”
- 11. §** A Bnytv. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„13. § (1) A büntettek nyilvántartásába felvett adatokat az érintett mentesítésének időpontjáig kell nyilvántartani.
(2) Ha a külföldi ítélet érvényét elismerő magyar bíróság által közölt, a 11. § (1) bekezdés k) pont kg) alpontja szerinti időpontig a külföldi ítélet végrehajtásával kapcsolatos adatokat beszerezni nem lehet, a bűnügyi nyilvántartó szerv a 11. § (1) bekezdés k) pont kg) alpontja szerinti időpontig tartja nyilván a büntettek nyilvántartásában a külföldi ítélettel kapcsolatos adatokat.
(3) Ha a külföldi ítélet érvényét elismerő magyar bíróság nem közölte a 11. § (1) bekezdés k) pont kg) alpontja szerinti időpontot és a külföldi ítélet végrehajtásával kapcsolatos adatokat a külföldi ítélet érvényének elismerését követően beszerezni nem lehet, akkor a büntetés vagy az intézkedés – foganatba vétel napjától számított – teljes tartama lejáratának a napját kell a büntetés vagy intézkedés kitöltése utolsó napjának tekinteni.”
- 12. §** A Bnytv. 17. §-a a következő (3b) bekezdéssel egészül ki:
„(3b) Ha a 16. § (1) bekezdés j) pont je) alpontjában meghatározott, a külföldi ítéletben kiszabott szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására vonatkozó adat nem áll az elismerő határozatot hozó magyar bíróság rendelkezésére, a bűnügyi nyilvántartó szerv a külföldi ítélet érvényének elismerését követően a külföldi hatóságtól adatközlés útján megkapott, illetve a külföldi hatóságtól származó, hiteles iratban található végrehajtási adatokat bejegyzi a nyilvántartásba. Ha a foganatba vétel időpontja nem ismert, a külföldi ítélet jogerőre emelkedésének a napját kell a foganatba vétel időpontjának tekinteni.”
- 13. §** A Bnytv. „A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartása” alcíme a következő 20/A. §-sal egészül ki:
„20/A. § Ha a 16. § (1) bekezdés j) pont je) alpontjában meghatározott, a külföldi ítéletben kiszabott szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására vonatkozó adatokat a külföldi ítélet érvényének elismerését követően beszerezni nem lehet, akkor a büntetés vagy az intézkedés – foganatba vétel napjától számított – teljes tartama lejáratának a napját kell a büntetés vagy intézkedés kitöltése utolsó napjának tekinteni. Ilyen esetben úgy kell tekinteni, hogy a 18–20. §-ban meghatározott időtartam az azt befolyásoló körülmény bekövetkezése nélkül telt el.”
- 14. §** A Bnytv. 36. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„36. § A szakértői nyilvántartó szerv az e törvény alapján nyilvántartásba vétel céljából részére megküldött mintákat, valamint DNS-profilokat
a) haladéktalanul nyilvántartásba veszi,
b) kezeli és az e törvény alapján arra jogosultnak továbbítja,
c) elemzi és a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt adatokkal összehasonlítja.”
- 15. §** A Bnytv. 39. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Ha a nyomozó hatóság vagy az ügyész olyan személy ujj- és tenyérynymatának a nyilvántartásba vételét kezdeményezi, akivel kapcsolatban fennállnak a DNS-profil nyilvántartásba vételének az 59. §-ban meghatározott feltételei, de azt a 61. § (2) bekezdésére tekintettel nem kezdeményezték, az (1) bekezdés szerinti összehasonlítás kiterjed annak megállapítására is, hogy az ujj- és tenyérynymat azonos-e az érintettnek a 38. § szerinti nyilvántartásokban kezelt ujj- és tenyérynymaival.”

- 16. §** A Bnytv. a következő 46/A. §-sal egészül ki:
„46/A. § Ha a büntetőeljárás alá vont személynek már szerepel ujj- és tenyérnyomata a daktiloszkópiai nyilvántartásban, akkor valamennyi korábban nyilvántartásba vett ujj- és tenyérnyomatát nyilván kell tartani a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában.”
- 17. §** A Bnytv. 47. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásába felvett adatokat – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le az ezekhez tartozó mintát – addig kell nyilvántartani, amíg az érintettől a bünyügyi nyilvántartó szerv a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak az ujj- és tenyérnyomat nyilvántartásba vételének és a daktiloszkópiai nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.”
- 18. §** A Bnytv. 48. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában annak a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személynek az ujj- és tenyérnyomatát kell nyilvántartani,)
„a) akinek adatai a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában szerepeltek, és a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló büntetőeljárásban a 44. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény miatt a bíróság vele szemben jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, vagy”
- 19. §** A Bnytv. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„50. § (1) Ha az ujj- és tenyérnyomatot e törvény alapján a büntetőeljárás során nyilvántartásba vették, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben a 44. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény miatt a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, a szakértői nyilvántartó szerv az ujj- és tenyérnyomatot az ítélet jogerőre emelkedését követően haladéktalanul
a) nyilvántartásba veszi a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában, és ezzel egyidejűleg
b) törli a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásából, ha a büntetőeljárás alá vont személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában való további nyilvántartásának a feltételei nem állnak fenn.
(2) Ha a bíróság jogerősen végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki, és az elítélt ujj- és tenyérnyomatahoz tartozó szakrendszeri azonosító kódot a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartása nem tartalmazza, az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet küldi meg haladéktalanul az elítélt személy ujj- és tenyérnyomatát nyilvántartásba vétel kezdeményezése céljából a szakértői nyilvántartó szervnek.
(3) Azt a tényt, hogy az érintett ujj- és tenyérnyomatának a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában való kezelése feltételei fennállnak, a bünyügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.”
- 20. §** A Bnytv. a következő 50/A. §-sal egészül ki:
„50/A. § Ha az elítéltnak már szerepel ujj- és tenyérnyomata a daktiloszkópiai nyilvántartásban, akkor valamennyi korábban nyilvántartásba vett ujj- és tenyérnyomatát nyilván kell tartani a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásában.”
- 21. §** A Bnytv. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„51. § (1) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek ujj- és tenyérnyomatainak nyilvántartásába felvett adatokat – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le az ezekhez tartozó mintát – addig kell nyilvántartani, amíg az érintettől a bünyügyi nyilvántartó szerv a büntettesek nyilvántartásában vagy a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak az ujj- és tenyérnyomat nyilvántartásba vételének és a daktiloszkópiai nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot a bünyügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.”
- 22. §** (1) A Bnytv. 61. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Nem kell a nyilvántartásba vételt kezdeményezni, ha a DNS-profil-nyilvántartás az érintett személynek kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profilját már tartalmazza.”

- (2) A Bnytv. 61. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) Ha a büntetőeljárás alá vont személlyel kapcsolatban a DNS-profil nyilvántartásba vételének 59. §-ban meghatározott feltételei fennállnak, de azt a (2) bekezdésre tekintettel nem kezdeményezték, erről az eljáró szerv – az érintett DNS-profil-nyilvántartásban kezelt adatainak további nyilvántartása érdekében – haladéktalanul tájékoztatja a bünyügyi nyilvántartó szervet.
- (4) A büntetőeljárás alá vont személy DNS-profilját a szakértői nyilvántartó szerv határozza meg, amelynek során a Kormány által kijelölt szerv közreműködését veheti igénybe.”

23. § A Bnytv. a következő 61/A. §-sal egészül ki:

„61/A. § Ha a büntetőeljárás alá vont személynek már szerepel kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profilja a DNS-profil-nyilvántartásban, akkor valamennyi DNS-profilját nyilván kell tartani a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában.”

24. § A Bnytv. 62. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába felvett adatokat – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le az ezekhez tartozó mintát – addig kell nyilvántartani, amíg az érintettől a bünyügyi nyilvántartó szerv a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartásában olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak a DNS-profil nyilvántartásba vételének és a DNS-profil-nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.”

25. § A Bnytv. 63. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában annak az adatait kell nyilvántartani,)

„a) akinek adatai a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában szerepeltek, és a nyilvántartásba vétel alapjául szolgáló büntetőeljárásban az 59. §-ban meghatározott bűncselekmény miatt a bíróság vele szemben jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, vagy”

26. § A Bnytv. 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65. § (1) Ha az elítélthez tartozó DNS-profilnak és a szájnyalkehártya-törletnek a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában történő nyilvántartásának a feltételei fennálltak, és a büntetőeljárás alapjául szolgáló ügyben az 59. §-ban meghatározott bűncselekmény miatt a bíróság jogerős, bűnösséget megállapító ítéletet hozott, a szakértői nyilvántartó szerv a DNS-profil és a szájnyalkehártya-törletet az ítélet jogerőre emelkedését követően haladéktalanul

a) nyilvántartásba veszi a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában, és ezzel egyidejűleg

b) törli a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásából, ha a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában való további nyilvántartásának a feltételei nem állnak fenn.

(2) Ha az elítélthez tartozó DNS-profilnak és a szájnyalkehártya-törletnek a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában történő nyilvántartásának a feltételei nem álltak fenn, és jogerősen háromévi vagy azt meghaladó tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték, a DNS-profil meghatározására alkalmas szájnyalkehártya-törletet az érintett befogadását követően haladéktalanul az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet küldi meg a szakértői nyilvántartó szervnek.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézetnek nem kell a nyilvántartásba vételt kezdeményezni, ha a DNS-profil-nyilvántartás az elítéltnek kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profilját már tartalmazza.

(4) Ha az elítélttel kapcsolatban a DNS-profil nyilvántartásba vételének 63. §-ban meghatározott feltételei fennállnak, de azt a (2) bekezdésre tekintettel nem kezdeményezték, erről az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet – az érintett DNS-profil-nyilvántartásban kezelt adatainak további nyilvántartása érdekében – haladéktalanul tájékoztatja a bünyügyi nyilvántartó szervet.

(5) Azt a tényt, hogy az érintett DNS-profiljának a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában való nyilvántartásának a feltételei fennállnak, a bünyügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.

(6) Az elítélt személy DNS-profilját a szakértői nyilvántartó szerv határozza meg, amelynek során a Kormány által kijelölt szerv közreműködését veheti igénybe.”

- 27. §** A Bnytv. a következő 65/A. §-sal egészül ki:
„65/A. § Ha az elítéltnak már szerepel kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profilja a DNS-profil-nyilvántartásban, akkor valamennyi DNS-profilját nyilván kell tartani a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásában.”
- 28. §** A Bnytv. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„66. § (1) A bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába felvett adatokat – függetlenül attól, hogy mely büntetőügyben vették le a mintát – addig kell nyilvántartani, amíg az érintettől a bűnügyi nyilvántartó szerv a büntetettek nyilvántartásában vagy a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kezel adatot, amely esetében fennállnak a DNS-profil nyilvántartásba vételének és a DNS-profil-nyilvántartásban történő nyilvántartásának a feltételei.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időpontot a bűnügyi nyilvántartó szerv közli a szakértői nyilvántartó szervvel.”
- 29. §** A Bnytv. 68. § (8) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A büntetés-végrehajtási intézet közvetlen hozzáféréssel jogosult)
„b) a DNS-profil nyilvántartásba vételével kapcsolatos mintavételi kötelezettség fennállásának ellenőrzése céljából a 4. § (2) bekezdés e)–g) pontjában foglalt adatot átvenni.”
- 30. §** A Bnytv. „Adatigénylés az Európai Unió más tagállamának bűnügyi nyilvántartásából” alcíme a következő 79/A. §-sal egészül ki:
„79/A. § (1) Ha a kérelmező a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt, rá vonatkozó adatok kiadására irányuló kérelmet nyújt be, a bűnügyi nyilvántartó szerv a kérelmezőre vonatkozó adatok kiadása céljából megkeresheti azon tagállam központi hatóságát, amelyben a kérelmező lakóhellyel rendelkezik vagy korábban azzal rendelkezett, illetve amelynek állampolgára vagy volt állampolgára.
(2) Ha a nem magyar állampolgár kérelmező az állampolgársága szerinti állam bűnügyi nyilvántartási rendszerében kezelt, rá vonatkozó adatok kiadására irányuló kérelmet nyújt be, a bűnügyi nyilvántartó szerv az adatok kiadása céljából megkeresi a kérelmező állampolgársága szerinti tagállam központi hatóságát.”
- 31. §** A Bnytv. 80. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Ha az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága olyan magyar állampolgárról igényel adatot, akire vonatkozóan a tagállami ítéletek nyilvántartásában is szerepel adat, a bűnügyi nyilvántartó szerv adattovábbítása e nyilvántartásban kezelt adatokra is kiterjed.”
- 32. §** A Bnytv. 80. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A megkereső tagállam kijelölt központi hatósága részére – a 80/B. §-ban meghatározott kérelem teljesítésének kivételével – adat csak büntetőeljárás céljából adható át.”
- 33. §** A Bnytv. 80/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„80/A. § Ha a megkereső tagállamban vagy Magyarországon lakóhellyel rendelkező vagy korábban lakóhellyel rendelkező személy, illetve a megkereső tagállam vagy Magyarország állampolgára vagy volt állampolgára a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt, rá vonatkozó adatok kiadására irányuló kérelmet nyújt be a megkereső tagállam központi hatóságához, az ilyen megkeresésre a bűnügyi nyilvántartó szerv a kézhezvételtől számított húsz munkanapon belül továbbítja az adatokat.”
- 34. §** A Bnytv. VI. Fejezete a következő 80/B. §-sal egészül ki:
„80/B. § (1) Ha valamely személynek gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes tevékenység végzésére való alkalmazása céljából, az érintett személy hozzájárulásával benyújtott kérelmet követően, az Európai Unió más tagállamának kijelölt központi hatósága a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke alapján, az érintett személyre vonatkozóan a bűnügyi nyilvántartási rendszerben, valamint a tagállami ítéletek nyilvántartásában kezelt adatoknak az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszeren keresztül történő kiadására irányuló kérelmet nyújt be a bűnügyi nyilvántartó szervhez, a bűnügyi nyilvántartó szerv a kérelem vagy a 80. § (1a) bekezdésének alkalmazásával kért tájékoztatás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül továbbítja

- a) a 4. § (2) bekezdés a) pontjában,
- b) a 11. § (1) bekezdés c)–e) és j)–l) pontjában,
- c) a 16. § (1) bekezdés c)–g) és j)–l) pontjában, valamint
- d) a 33. § (1) bekezdésében

meghatározott adatokat a kérelmet benyújtó központi hatóság részére.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatok kizárólag akkor továbbbíthatóak, ha azok

a) a büntettek nyilvántartásában vagy a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásában szereplő, következő bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódó adatok:

aa) a 2013. június 30-ig hatályban volt emberkereskedelem [1978. évi IV. törvény 175/B. § (4) bekezdés b) pont], ha a bűncselekményt 2002. április 1-je után követték el,

ab) a 2013. június 30-ig hatályban volt üzletszerű kéjelgés elősegítése [1978. évi IV. törvény 205. § (3) bekezdés], ha a bűncselekményt 1997. szeptember 15-e előtt követték el,

ac) a 2013. június 30-ig hatályban volt emberkereskedelem [1978. évi IV. törvény 175/B. § (5) bekezdés c) pont], erőszakos közöszlés [1978. évi IV. törvény 197. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szemérem elleni erőszak [1978. évi IV. törvény 198. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], megrontás [1978. évi IV. törvény 201–202/A. §], tiltott pornográf felvétellel visszaélés [1978. évi IV. törvény 204. § (1)–(6) bekezdés], üzletszerű kéjelgés elősegítése [1978. évi IV. törvény 205. § (3) bekezdés a) pont],

ad) emberkereskedelem [Btk. 192. § (5) bekezdés d) pont és (6) bekezdés c) pont], szexuális kényszerítés [Btk. 196. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szexuális erőszak [Btk. 197. § (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], szexuális visszaélés [Btk. 198. §], kerítés [Btk. 200. § (2) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], prostitúció elősegítése [Btk. 201. § (1) bekezdés c) pont és (2) bekezdés], gyermekprostitúció kihasználása [Btk. 203. §], gyermekpornográfia [Btk. 204. §], szemérem sértés [Btk. 205. § (2) bekezdés], vagy

b) a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3–7. cikkében meghatározott valamely bűncselekmény magyar állampolgár általi, az Európai Unió más tagállamának bírósága jogerős ítéletében megállapított elkövetéséhez kapcsolódó, a tagállami ítéletek nyilvántartásában kezelt adatok.”

35. § (1) A Bnytv. 93. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a bűncselekmény miatt jogerősen elítélt személy ujj- és tenyérynymata nyilvántartásba vételének a kezdeményezése az 50. § (2) bekezdése alapján az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet kötelessége, a büntetés-végrehajtási intézet az ujj- és tenyérynymat levételéről – az érintett befogadását követően haladéktalanul – gondoskodik.”

(2) A Bnytv. 93. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyomozó hatóság vagy az ügyészség, illetve a büntetés-végrehajtási intézet az ujj- és tenyérynymat levételét követően, a mintavételhez kapcsolódó belső azonosító kódot haladéktalanul megküldi a bűnügyi nyilvántartó szervnek.”

36. § A Bnytv. 94. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„94. § (1) Ha fennállnak a DNS-profil nyilvántartásba vételének az 59. §-ban vagy a 63. § b) pontjában meghatározott feltételei, a szájnyalkahártya-törlet levétele előtt a 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség, illetve a 65. § (2) bekezdése szerinti büntetés-végrehajtási intézet a DNS-profil nyilvántartásba vételével kapcsolatos mintavételi kötelezettség fennállásának ellenőrzése céljából a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában ellenőrzi, hogy a nyilvántartásban szerepel-e kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil.

(2) Nem kell a szájnyalkahártya-törletet levenni, ha a 4. § (2) bekezdés g) pontjában foglalt adat szerint az érintettel kapcsolatban a nyilvántartásban szerepel kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés alapján a 4. § (2) bekezdés g) pontjában foglalt adat szerint az érintettel kapcsolatban a nyilvántartásban nem szerepel kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil, akkor a büntetőeljárás alá vont személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába e törvény alapján felvételre kerülő szájnyalkahártya-törlet levételéről a 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul gondoskodik.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés alapján a 4. § (2) bekezdés g) pontjában foglalt adat szerint az érintettel kapcsolatban a nyilvántartásban nem szerepel kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil, akkor a bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt személyek DNS-profiljainak nyilvántartásába

e törvény alapján felvételre kerülő szájnyalkehártya-törlet levételéről az elítéltet befogadó büntetés-végrehajtási intézet – az érintett befogadását követően haladéktalanul – gondoskodik.

(5) A 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség, illetve a 65. § (2) bekezdése szerinti büntetés-végrehajtási intézet a szájnyalkehártya-törlet levételét követően a mintavételhez kapcsolódó belső azonosító kódot haladéktalanul megküldi a bünyügyi nyilvántartó szervnek.

(6) Ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés alapján a 4. § (2) bekezdés g) pontjában foglalt adat szerint az érintettel kapcsolatban a nyilvántartásban szerepelt kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil és a szájnyalkehártya-törlet levételét erre tekintettel nem végezték el, de a szakértői nyilvántartó szerv megállapítja, hogy időközben a DNS-profil-nyilvántartásban az érintett személlyel kapcsolatban már nem tart nyilván adatot vagy abban nem szerepel az érintetthez tartozó kettő darab, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő DNS-profil, akkor tájékoztatja a 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóságot vagy ügyészséget, illetve a 65. § (2) bekezdése szerinti büntetés-végrehajtási intézetet arról, hogy az adatok törlése miatt a DNS-profil nyilvántartásba vételével kapcsolatban mintavételi kötelezettség áll fenn. A 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség, illetve a 65. § (2) bekezdése szerinti büntetés-végrehajtási intézet a tájékoztatást követően a (3) vagy a (4) és az (5) bekezdés szerint jár el.

(7) Ha a 39. § (3) bekezdése szerinti összehasonlítás az ujj- és tenyérnyomatok azonosságát nem állapítja meg, a szakértői nyilvántartó szerv erről haladéktalanul tájékoztatja a 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóságot vagy ügyészséget. A 61. § (1) bekezdése szerinti nyomozó hatóság vagy ügyészség a tájékoztatást követően a (3) és az (5) bekezdés szerint jár el.

(8) A mintaadásra kötelezett személyt az (1) bekezdésben meghatározott szerv – a mintavételt megelőzően – tájékoztatja arról, hogy a szájnyalkehártya-törlet levételének célja a DNS-elemzés.”

37. § A Bnytv. 96. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Felhatalmazást kap a rendészetért felelős miniszter, hogy az arcképmás, az ujj- és tenyérnyomat, valamint a DNS-profil meghatározására alkalmas anyagmaradvány rögzítésének, illetve az ujj- és tenyérnyomat és a szájnyalkehártya-törlet levételének részletes technikai szabályait; a DNS-profil meghatározásának szakmai-módszertani követelményeit; továbbá a nyilvántartás technikai vezetésének részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.”

38. § A Bnytv. 98. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtását szolgálja.)

„g) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikk (3) bekezdése.”

39. § A Bnytv. a 98. §-t követően a következő alcím címmel egészül ki:

„Átmeneti rendelkezések”

40. § A Bnytv. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„99. § (1) E törvénynek a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló 2015. évi CLII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 39. § (3) bekezdését, 61. § (2) és (3) bekezdését, 61/A. §-át, 62. § (1) bekezdését, 65. §-át, 65/A. §-át, 66. §-át és 94. §-át a 2016. január 1-jét követően elrendelt mintavételek esetében kell alkalmazni.

(2) A bünyügyi nyilvántartó szerv e törvénynek a Módtv.-vel megállapított 4/A. §-a szerinti adatközlést a 2016. január 1-jét követően megindított büntetőeljárások esetén teljesíti.”

41. § A Bnytv.

a) 10. §-ában az „a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) vagy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.)” szövegrész helyébe az „az 1978. évi IV. törvény vagy a Btk.”,

- b) 76/A. §-ában az „A bűnügyi nyilvántartó szerv a nyomozó hatóság, az ügyészség vagy a bíróság megkeresése alapján továbbítja” szövegrész helyébe az „A nyomozó hatóság, az ügyészség vagy a bíróság közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni” szöveg lép.

42. § Hatályát veszti a Bnyt.

1. 4. § (2) bekezdés c) pontjában a „valamint” szövegrész,
2. 4. § (4) és (5) bekezdése,
3. 11. § (1) bekezdés b) és m) pontja,
4. 16. § (1) bekezdés b) és m) pontja,
5. 23. § b) és l) pontja,
6. 80. § (3) bekezdésében az „(1)–(2) bekezdés szerinti” szövegrész,
7. 96. § (2) bekezdés c) pontja.

7. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

- 43. §** A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 89. §-át megelőző alcím címe és a 89. §-a helyébe a következő alcím cím és rendelkezés lép:

„Az elítélt személyazonosságának megállapítása

89. § (1) A befogadás során a bv. intézet az elítélt személyazonosságát ellenőrzi.

(2) A bv. intézet az ellenőrzés során a befogadás alapjául szolgáló iratokban szereplő adatok alapján átveszi az elítéltnél a bűnügyi nyilvántartási rendszer személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában kezelt adatait és azokat összeveti a befogadás alapjául szolgáló iratokban szereplő adatokkal.

(3) Ha az átvett adatok tartalmazzák az elítélt ujj- és tenyérnyomatához tartozó szakrendszeri azonosító kódot, a bv. intézet az elítélt azonosítása érdekében rögzíti az elítélt ujjnyomatát és kezdeményezi a szakértői nyilvántartó szervnél a Bnyt. 82. § (5) bekezdés b) pontja szerinti összehasonlítást. Az összehasonlítást elektronikus úton, az erre a célra szolgáló elektronikus berendezés révén történő beolvasással kell elvégezni. Az ujjnyomat kezelése az összehasonlítás elvégzéséig tarthat.

(4) Ha a (2) és (3) bekezdés alapján elvégzett ellenőrzés eredményeként az elítélt személyazonosságával kapcsolatban kétség merült fel, a bv. intézet a személyazonosság ellenőrzése céljából az elítélt személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványában vagy tartózkodásra jogosító okmányában, ezek hiányában a befogadás alapjául szolgáló iratokban szereplő adatok alapján elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételeivel adatot igényel a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, a közúti közlekedési nyilvántartás engedély-nyilvántartásából, az útiokmány-nyilvántartásból vagy az idegenrendészeti nyilvántartásokból.

(5) A (4) bekezdés alapján a bv. intézet az idegenrendészeti nyilvántartásokból az érintett következő adatait veheti át:

- a) természetes személyazonosító adatait,
- b) állampolgárságára vonatkozó adatokat,
- c) arcképmását,
- d) aláírását, valamint

e) a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványa vagy tartózkodásra jogosító okmánya okmányazonosítóját és az érvényességére vonatkozó adatokat.

(6) Ha a (2)–(4) bekezdésben foglalt intézkedések nem jártak eredménnyel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében a bv. intézet a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.

(7) A (2)–(4) bekezdés alapján átvett személyes adatokat a személyazonosság tisztázását követően haladéktalanul törölni kell.”

- 44. §** A Bv. tv. 326. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A befogadás során az IMEI a kényszergyógykezelt személyazonosságát ellenőrzi.

(2b) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében az IMEI a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.”

- 45. §** A Bv. tv. 347. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„347. § (1) A befogadás során a javítóintézet a fiatalkorú személyazonosságát ellenőrzi.
(2) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében a javítóintézet a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.
(3) A javítóintézet a befogadáskor
a) a fiatalkorú adatait a gyermekek védelméről szóló törvény rendelkezései szerint nyilvántartásba veszi (a továbbiakban: fiatalkorúak nyilvántartása) és személyi adatlapot állít ki róla,
b) a fiatalkorúról arcképmást készít, ami a ki- és belépés ellenőrzése érdekében kiállítandó javítóintézeti azonosító kártyán használható.
(4) A javítóintézeti azonosító kártya igazolja a fiatalkorú személyazonosságát.
(5) A fiatalkorú a javítóintézetben nem tarthat magánál olyan tárgyat,
a) amelynek birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti vagy jogszabályba ütközik,
b) amely a javítóintézet rendjét, biztonságát, valamint ezek fenntartását és ellenőrzését, saját vagy mások életét, testi épségét és egészségét veszélyezteti,
c) amely alkalmas arra, hogy használatával a fiatalkorú – önállóan vagy másokkal közösen – bűncselekményt kövessen el, vagy – amennyiben ellene büntetőeljárást folytatnak – a büntetőeljárás eredményességét veszélyeztesse.”
- 46. §** A Bv. tv. 387. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A befogadás során a végrehajtásért felelős szerv az előzetesen letartóztatott személyazonosságát ellenőrzi.
(5) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, erről a végrehajtásért felelős szerv a rendelkezési jogkör gyakorlóját értesíti.”
- 47. §** A Bv. tv. 432. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A befogadás során a bv. intézet a rendbíróság helyébe lépő elzárásra kötelezett személyazonosságát ellenőrzi.
(1b) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében a bv. intézet a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.”
- 48. §** A Bv. tv. 433. §-a a következő (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:
„(1b) A befogadás során az elkövető személyazonosságát ellenőrizni kell.
(1c) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében a bv. intézet a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.”
- 49. §** A Bv. tv. 432. § (1) bekezdésében az „a (2) és (3) bekezdésben” szövegrész helyébe az „az (1a)–(3) bekezdésben” szöveg lép.

8. Záró rendelkezések

- 50. §** Ez a törvény 2016. január 1-jén lép hatályba.
- 51. §** E törvény
a) 30. és 33. §-a a bünyügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló, 2009. február 26-i 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak,
b) 31., 32., 34. §-a és 42. § 6. pontja a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2015. évi CLIII. törvény a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról*

1. §

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: VET.) 90. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és a VET. XI. Fejezete a következő 90/A. §-sal egészül ki:

„90. § (1) Az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedélyt a Hivatal az engedély iránti kérelemben megjelölt szolgáltatási területre adja ki. Az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedélyek kiadása során a Hivatal biztosítja, hogy Magyarország teljes területe egyetemes szolgáltatással lefedett legyen.

(2) A Hivatal egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedélyt – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – kizárólag a 88. § (2) bekezdése szerinti villamosenergia-kereskedőnek adhat.

(3) Ha a kérelmező egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély iránti kérelmet és a 88. § (2) bekezdése szerinti villamosenergia-kereskedelemre vonatkozó engedély iránti kérelmet is benyújt, a Hivatal az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedélyt a villamosenergia-kereskedelemre vonatkozó engedély kiadásakor is kiadhatja.

(4) Az egyetemes szolgáltató villamosenergia-kereskedelemre vonatkozó engedély alapján folytatott tevékenysége az egyetemes szolgáltatás ellátását nem veszélyeztetheti.

90/A. § (1) A Hivatal az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedélyt az engedélyes kérelmére kizárólag abban az esetben vonhatja vissza, ha az engedély visszavonását kezdeményező egyetemes szolgáltató (a továbbiakban: átadó) által ellátott, egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók egyetemes szolgáltatás keretében történő ellátása egy másik egyetemes szolgáltató által (a továbbiakban: átvevő) az engedély visszavonását követően biztosított.

(2) Az átadó egyetemes szolgáltatói engedélyének visszavonására irányuló kérelemhez, annak részeként legalább az alábbi információkat kell megadni, valamint a következő dokumentumokat kell csatolni:

a) az átadó által ellátott felhasználók száma,

b) az átadó által ellátott felhasználókat érintő olyan körülmények és kockázatok bemutatása, amelyek az átadás-átvétel következtében merülhetnek fel.”

2. §

A VET. XI. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Átvevő egyetemes szolgáltató kijelölése

99/B. § (1) A Hivatal az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély visszavonására irányuló kérelem beérkezésétől számított 20 napon belül nyilvános felhívást intéz az engedéllyel rendelkező egyetemes szolgáltatókhoz, külön írásbeli megkeresés mellett, hogy a közzétételt követő 30 napon belül tegyenek nyilatkozatot (a továbbiakban: ajánlat) arra, hogy az átadó felhasználóit (a továbbiakban: átvétellel érintett felhasználók) milyen feltételekkel és időponttól vállalják ellátni. Az egyetemes szolgáltató jogosult a működési engedélyében meghatározott szolgáltatási területén kívül eső felhasználási hellyel rendelkező egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók ellátására vonatkozóan is ajánlatot tenni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ajánlathoz az ajánlattevőnek csatolnia kell működési engedélyének területi hatályát módosító kérelmét, amennyiben az átvétellel a működési engedélyében meghatározott ellátási területén kívül felhasználási hellyel rendelkező egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók ellátására kerülne sor.

(3) A Hivatal a felhívásra beérkező ajánlatokat értékeli, és az ellátásbiztonság szempontjai alapján választja ki a legkedvezőbbet. A Hivatal a mérlegelés során előnyben részesítheti az átadó teljes ellátási területének ellátására adott ajánlatot, illetve az olyan egyetemes szolgáltató ajánlatát, amelynek a működési engedélyében meghatározott szolgáltatási területe kiterjed az átadó szolgáltatási területére.

(4) Ha a Hivatal (1) bekezdés szerinti felhívására egyetlen egyetemes szolgáltató sem ad ajánlatot vagy a beérkező ajánlatok vizsgálata alapján a Hivatal azt valószínűsíti, hogy az ajánlattevők egyike sem tudja biztosítani az átadó felhasználói részére a villamosenergia-ellátást, a Hivatal a körülmények mérlegelésével az összes egyetemes szolgáltatói engedélyes közül az ellátásbiztonság és az ügyfélszolgálat legmagasabb szintjére törekedve jelöli ki az átvevő egyetemes szolgáltatót.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatóak, amennyiben

a) az átadó még az egyetemes szolgáltatói engedély visszavonása iránti kérelme benyújtása előtt megállapodik az egyetemes szolgáltatásra jogosult fogyasztói ellátásáról egy arra alkalmas egyetemes szolgáltatóval,

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

- b) a megállapodás tartalma megfelel a jogszabályi követelményeknek,
- c) az átadó és az átvevő közös kérelmet nyújt be a Hivatalhoz, amelyben megjelölik az átvétel tervezett időpontját,
- d) az átvevő hitelt érdemlő módon bemutatja az átvétellel érintett felhasználók ellátásához szükséges források rendelkezésre állását, valamint az ellátásbiztonság követelményeinek való megfelelést, és
- e) az átadó az egyetemes szolgáltatói engedélyének visszavonására irányuló, míg az átvevő az átvétellel érintett felhasználók átvételére vonatkozó kérelmével együtt a felek benyújtják a megállapodást a Hivatal részére.
- (6) Az (5) bekezdés szerinti megállapodás megfelelőségének vizsgálatára a Hivatalnak 20 nap áll rendelkezésére. Amennyiben a megállapodás részben vagy egészben nem felel meg a jogszabályban foglalt feltételeknek, az ellátásbiztonság követelményének vagy a Hivatal kockázatokat tár fel az átadás-átvétellel összefüggésben, akkor a Hivatal 8 napos határidő megadásával felhívja az átadót és az átvevőt a megállapodás módosítására. A további ismételt vizsgálatokra a Hivatalnak esetenként 15 nap áll rendelkezésére. Amennyiben a megállapodás megfelel a jogszabályokban foglalt követelményeknek, az ellátásbiztonságnak, a Hivatal meghozza a 99/C. § szerinti határozatokat, amelyekben az átadó egyetemes szolgáltató engedélyét visszavonja, míg a megállapodás szerinti átvevőt jelöli ki átvevő egyetemes szolgáltatóként az átadó és az átvevő által megjelölt átvételi időponttal.
- 99/C. § (1) A Hivatal a 99/B. § (1) és (6) bekezdésében foglalt határidők elteltét követően a 168. § (4) bekezdés j) pontja szerinti ügyintézési határidőn belül egyidejűleg átadó egyetemes szolgáltató engedélyét visszavonó határozatot (a továbbiakban: visszavonó határozat) és átvevő egyetemes szolgáltatót kijelölő határozatot (a továbbiakban: kijelölő határozat) hoz, amelyekben legalább a következőkről rendelkezik:
- a) az engedély visszavonásának időpontja, adott hónap 1. nap 0 óra 0 percben meghatározva (a továbbiakban: átvétel időpontja),
- b) a 99/B. § szerint kiválasztott vagy kijelölt átvevő személye,
- c) a 99/B. § szerint kiválasztott vagy kijelölt átvevő engedélyének módosítása,
- d) az átadó és az átvevő átvétellel kapcsolatos jogai és kötelezettségei.
- (2) Az (1) bekezdés d) pontja alapján meghatározott jog, illetve kötelezettség előírására kizárólag közvetlenül az átvétellel érintett felhasználók egyetemes szolgáltatás keretében történő folyamatos ellátásának biztosítása érdekében kerülhet sor, úgy hogy az nem okozhat indokolatlan vagy aránytalan többletterhet az átadó vagy az átvevő részére.
- (3) Az átvétel időpontját úgy kell meghatározni, hogy az (1) bekezdés szerinti határozatok kelte és az átvétel időpontja között legfeljebb 18 hónap teljen el, és az ne legyen korábbi, mint az átvevő által a 99/B. § (1) bekezdése szerinti ajánlatában megjelölt időpont. Indokolt esetben az átadó és az átvevő közös kérelemben kérheti a Hivaltól az átvétel időpontjának módosítását.
- (4) Az átvevő, az átadó, a területileg illetékes elosztók és a felhasználók kötelesek egymással – különösen az adategyeztetés, a tájékoztatás és a fogyasztásmérő berendezés leolvasása tekintetében – együttműködni. Az átadó és az átvevő kötelesek az átvétellel kapcsolatban az átvétellel érintett felhasználókat az (5) bekezdés szerinti tájékoztatási ütemtervnek megfelelően tájékoztatni.
- (5) Az átadó és az átvevő kötelesek a Hivatal által meghatározott határidőn belül az átvétellel érintett felhasználók tájékoztatására vonatkozóan ütemtervet készíteni, és azt a Hivatal részére megküldeni.
- (6) Az átadó köteles az átvevőnek az észszerű és indokolt tájékoztatást és informatikai-műszaki támogatást megadni annak érdekében, hogy az átvevő az informatikai rendszerét az átvételre felkészíthesse. Az átadó köteles az átvétellel érintett felhasználók reprezentatív köre tekintetében a (7) bekezdés szerinti adatokkal az informatikai rendszer tesztelésére alkalmas mintát átadni az átvevőnek a visszavonó határozat kézhezvételét követő 20 napon belül.
- (7) Az átadó köteles az átvétel időpontját megelőző 30. napig és az átvétel napján az átvétellel érintett felhasználókra vonatkozó nyilvántartást az átvevő részére elektronikus adathordozón, automatizált gépi feldolgozásra alkalmas formátumban átadni. A nyilvántartás legalább az alábbi naprakész adatokat tartalmazza:
- a) a villamosenergia-vásárlási szerződésre vonatkozó adatok:
- aa) a szerződés azonosító száma vagy kódja,
- ab) a felhasználó jogállása (természetes vagy jogi személy),
- ac) a felhasználó neve,
- ad) a 151. § (1) bekezdés alapján a felhasználó nyilvántartott személyes adatai vagy cégadatai
- ae) a felhasználó kézbesítési címe (irányítószám, település, közterület neve és típusa, házszám, cím további része, helyrajzi szám),
- b) a fogyasztás jellegének megjelölése:
- ba) lakossági fogyasztó vagy nem lakossági fogyasztó-e,

- bb) előre fizető mérőn keresztül történő felhasználás (igen vagy nem),
- bc) mértékadó éves és várható havi fogyasztás,
- bd) háztartási méretű kiserőmű a csatlakozási ponton táplál be villamos energiát (igen vagy nem), ha igen, a szaldó elszámolás időszaka (havi, féléves, éves),
- c) a felhasználási hely adatai:
- ca) felhasználási hely egyedi azonosítója,
- cb) a felhasználási hely címe (irányítószám, település, közterület neve és típusa, házszám, cím további része, helyrajzi szám),
- d) a csatlakozási ponthoz rendelt elszámolási pont és mérési pont adatai (POD),
- e) a fizető adatai, ha a fizető nem azonos a felhasználóval:
- ea) a fizető neve,
- eb) a 151. § (1c) bekezdésére figyelemmel a 151. § (1) bekezdése alapján a fizető nyilvántartott személyes vagy cégadatai,
- ec) a fizető címe (irányítószám, település, közterület neve és típusa, házszám, cím további része, helyrajzi szám),
- ed) a fizető kézbesítési címe (irányítószám, település, közterület neve és típusa, házszám, cím további része, helyrajzi szám),
- f) elszámolással kapcsolatos adatok:
- fa) az elszámolás alapját képező fogyasztásmérő berendezés azonosítója,
- fb) az utolsó fogyasztásmérő-leolvasás időpontja, a fogyasztásmérő állása ebben az időpontban, háztartási méretű kiserőmű esetén az elosztó hálózathoz vételezett és az elosztó hálózatba táplált villamos energia mennyiségének külön-külön megjelölésével,
- fc) a rendelkezésre álló utolsó diktált fogyasztásmérő-állás, ennek időpontja,
- fd) a szerződött árszabás csatlakozási pontonként, „A1” árszabás esetén az adott elszámolási időszakban már felhasznált villamos energia mennyisége az elszámolási időszakon belül kiállított számlák alapján,
- fe) az elszámolási és a számlázási időszakok,
- ff) csoportos beszedési megbízással történő fizetési kötelezettség teljesítése esetén a felhasználó vagy a fizető bankszámlaszáma, a 99/D. § (7) bekezdés szerinti engedélyezés esetén a lejárt követelések, a lejárt időpontja, a lejárt tartozással kapcsolatos kezdeményezések (polgári peres vagy fizetési meghagyásos eljárás útján történő érvényesítés, villamosenergia-ellátásból történő kikapcsolás) és azok állása,
- g) a védendő fogyasztói státusz megjelölése, az ezen a jogcímen érvényesített kedvezmény,
- h) a 63/B. §-ban meghatározott minimális szolgáltatás igénybevételére vonatkozó jogosultság megjelölése (igen vagy nem),
- i) 147. § (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatásra való jogosultság és – annak megléte esetén – a jogosultság kezdőnapja és időtartama, valamint az adott naptári évben már igénybevett kedvezményes fogyasztás mértéke,
- j) minden olyan egyéb – nem személyes – adat, amelyet kormányrendelet vagy a Hivatal átadni rendel.
- (8) Az átvevő a Hivatalnál kérheti a kijelölő határozat módosítását, ha az átadó az e §-ban vagy a 99/D. §-ban foglalt valamely kötelezettségét megszegi vagy annak teljesítésével indokolatlanul késlekedik.
- (9) A Hivatal az (1) bekezdés szerinti határozatokat legkésőbb az átvétel napjáig hivatalból módosíthatja, ha az ellátásbiztonság, a fogyasztók folyamatos ellátásának biztosítása, jogszabályi megfelelés vagy a visszavonó és a kijelölő határozat közötti összhang megteremtése azt szükségessé teszi.
- (10) Az átadó kiszervezett tevékenységére vonatkozó, átvétel időpontjában hatályos szerződését a Hivatal előzetes jóváhagyásával az átvevőre átruházhatja.
- 99/D. § (1) Az átadó az átvétel időpontjáig köteles teljesíteni a működési engedélyének megfelelő kötelezettségeit.
- (2) Az átvétel időpontjában az átadó és az átvétellel érintett felhasználók közötti villamosenergia-vásárlási szerződés – a felek elszámolási kötelezettségének fennmaradása mellett – e törvény erejénél fogva megszűnik. Az átadó a 151. § (1c) bekezdése szerinti adatokat az elszámolás lezártaig az elszámolás céljából kezelheti. Az átvétel időpontjában az átvétellel érintett felhasználók és az átvevő között e törvény erejénél fogva az átadóval kötött villamosenergia-vásárlási szerződés időbeli hatályával megegyező hatályú egyetemes szolgáltatási szerződés jön létre az egyetemes szolgáltatás biztosítására az e törvényben, a Vhr.-ben, valamint az átvevő üzletszabályzatában meghatározott feltételek szerint.
- (3) Ha az átadó által megkötött egyetemes szolgáltatási szerződéshez kapcsolódóan az átadó a villamosenergia-vásárlási szerződésből eredő fizetési kötelezettség tekintetében fizetővel áll jogviszonyban, akkor az átvétel időpontjában az átadó és a fizető közötti fizetési megállapodás – az átadó és a fizető elszámolási kötelezettségének fennmaradása mellett – e törvény erejénél fogva megszűnik. Az átvétel időpontjában az átvevő és a fizető között

a (2) bekezdés alapján létrejött egyetemes szolgáltatási szerződéshez kapcsolódóan a villamosenergia-vásárlási szerződésből eredő fizetési kötelezettségek tekintetében e törvény erejénél fogva az átadó és a fizető közötti fizetési megállapodás időbeli hatályával megegyező hatályú fizetési megállapodás jön létre az e törvényben, a Vhr.-ben, valamint az átvevő üzletszabályzatában meghatározott feltételek szerint.

(4) Az átvétellel érintett felhasználó és az átvevő között létrejött villamosenergia-vásárlási szerződésből eredő fizetési kötelezettség körében a felhasználó vagy a fizető (a felhasználó és a fizető a továbbiakban együtt: fizető fél) által az átadó mint kedvezményezett javára csoportos beszedési megbízás teljesítésére adott felhatalmazást az átvétel napjától e törvény erejénél fogva az átvevő mint kedvezményezett javára megadott felhatalmazásnak kell tekinteni. Az átvevő a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója részére az átvétel napját legalább 15 nappal megelőzően megküldi az átvétel napját igazoló kijelölő határozatot. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az átvevő által adott csoportos beszedési megbízást az átvétel napját követően az átvevő javára köteles teljesíteni, amennyiben az átvevő 15 nappal korábban a kedvezményezett és a fizető fél megváltozott azonosítóját közölte.

(5) Az átvétel időpontjában az átadó köteles a 63. § (1) bekezdése alapján a megbízottként, összevont kezelésében lévő hálózati csatlakozási és hálózathasználati szerződéseket az átvevő részére kezelésre átadni.

(6) Az átadó és az átvevő köteles az átvétellel érintett felhasználók vonatkozásában az elosztó felé kezdeményezni a (8) bekezdés szerinti elszámolási adatok meghatározását az átvétel időpontját legalább 21 nappal megelőzően.

(7) Az átvétel időpontjában a villamosenergia-ellátásból fizetési késedelem miatt kikapcsolt felhasználó visszakapcsolására, valamint a vele való szerződéskötésre az átvevő üzletszabályzata irányadó azzal, hogy a visszakapcsolás feltétele – a követelés engedményezése hiányában – az átadó egyetemes szolgáltató hozzájáruló nyilatkozata. Az átadó a hozzájáruló nyilatkozatot azzal egyidejűleg köteles kiadni és 3 napon belül az átvevő részére átadni, hogy a felhasználó tartozása az átadó felé megszűnik vagy a felhasználóval megállapodott a tartozása átütemezéséről.

(8) Amennyiben az átadó az átvétel időpontját megelőzően fennálló egyetemes szolgáltatási jogviszonyból eredő követeléseit az átvevőre engedményezi, az ilyen követelés meg nem fizetése esetén az átvevő ugyanolyan feltételekkel kezdeményezheti a felhasználó villamosenergia-ellátásból való kikapcsolását, mintha a követelés nála keletkezett volna.

(9) Az átvétel időpontjára vonatkozó záró mérőállásokat a területileg illetékes elosztó távleolvható fogyasztásmérő esetén leolvasással, nem távleolvható fogyasztásmérő esetén az átvétel napját megelőző legutolsó mérőleolvasásból kiindulva, becsléssel állapítja meg. A területileg illetékes elosztó az elszámoláshoz szükséges adatokat azok rendelkezésre állását követően haladéktalanul, de legkésőbb az átvétel időpontját követő 20 napon belül közli az átadóval és az átvevővel.

(10) Az átadó köteles végszámlát kibocsátani az elszámoláshoz szükséges adatok kézhezvételét követő 20 napon belül. Az átvevő által kiállított első számla kezdő mérőállásának, valamint az átadó által kiállított végszámla záró mérőállásának meg kell egyeznie egymással, valamint a területileg illetékes elosztó által megállapított elszámolási mérőállással.

(11) Nem távleolvható fogyasztásmérő esetén, ha az átvétel időpontját megelőzően az átadó egyetemes szolgáltató és az átvevő egyetemes szolgáltató az átvétel időpontjára vonatkozóan a záró mérőállásoknak a (9) bekezdéstől eltérő módon történő meghatározásában állapodik meg, a megállapodás szerint meghatározott mérőállás az irányadó. Az átadó egyetemes szolgáltató és az átvevő egyetemes szolgáltató a záró mérőállások megállapodásuk szerinti meghatározásáról legkésőbb az átvétel időpontját 21 nappal megelőzően kötelesek együttesen tájékoztatni az elosztót, amely köteles azt, valamint az annak alapján meghatározott elszámolási adatokat elfogadni és az iparági elszámolások során alkalmazni.

(12) Az átadóval, az átvevővel és a területileg illetékes elosztóval (e bekezdés alkalmazásában a továbbiakban együtt: érintett engedélyesek) szemben az átvétel időpontját megelőző 2 hónapban végzett tevékenysége miatt, valamint az átvétel időpontját követő 6 hónapban végzett tevékenysége miatt a fogyasztóvédelmi hatóság és a Hivatal nem szabhat ki bírságot, továbbá a Hivatal nem alkalmazhatja a 96. § (1) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket, valamint az érintett engedélyesek mentesülnek kötbérfizetési kötelezettségük alól, amennyiben az átvétellel érintett felhasználók ellátásához kapcsolódóan az érintett engedélyesek

a) a Hivatal garantált szolgáltatásra vonatkozó határozatában előírt határidőket nem vagy nem megfelelően teljesítik,

b) a Hivatal ügyfélkapcsolati szolgáltatásminőség elvárt színvonalának és minőségi követelményének meghatározásáról szóló határozatában rögzített határidőket, illetve elvárt értékeket nem tartják be, vagy

c) az ügyfélszolgálatuk felé indított hívás sikeres felépülésének időpontjától számított öt percen belül nem biztosítják az élőhangos bejelentkezést.

99/E. § A Hivatal átvevő egyetemes szolgáltató 99/B. § (3) és (4) bekezdése szerinti kijelölése esetén a 99. § (2) bekezdésében foglaltak megfelelően alkalmazandók.”

3. § A VET. XI. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Egyetemes szolgáltatás folyamatosságának biztosítása az engedély időbeli hatályának megszűnésével kapcsolatosan

99/F. § (1) Ha az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók egyetemes szolgáltatás keretében történő ellátása az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély időbeli hatályának megszűnése miatt kerül veszélybe, a 99/B–99/E. § rendelkezései megfelelően alkalmazandók, azzal hogy ez esetben a Hivatal az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély időbeli hatályának megszűnését 18 hónappal megelőzőn intézi az egyetemes szolgáltatókhoz a 99/B. § (1) bekezdése szerinti nyilvános felhívást. Az átvétel időpontja az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély időbeli hatályának megszűnését követő nap és az nem módosítható.

(2) Ha az egyetemes szolgáltató az (1) bekezdés szerinti eljárás megindítását követően a Hivatalhoz az eljárással érintett egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély visszavonására irányuló kérelmet nyújt be, a visszavonásra az (1) bekezdés szerint megindított eljárás alapján történő átvétellel egyidejűleg kerülhet sor. Ez esetben – figyelemmel a 99/C. § (2) bekezdésében foglaltakra – az átvétel időpontja az (1) bekezdésben meghatározott időpontnál korábbi időpontban is meghatározható és legfeljebb az (1) bekezdésben meghatározott időpontra módosítható.

(3) Ha az egyetemes szolgáltató az (1) bekezdés szerinti eljárás megindítását követően a Hivatalhoz az eljárással érintett egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély tekintetében az engedély időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló kérelmet nyújt be, a Hivatal – a jogszabályi feltételek fennállása esetén – az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó engedély időbeli hatályát a kérelemben foglaltaknak megfelelően meghosszabbítja és az (1) bekezdés szerinti eljárást megszünteti.”

4. § (1) A VET. 151. §-a a következő (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1c) Az átvevő egyetemes szolgáltató az átadó egyetemes szolgáltató egyetemes szolgáltatói engedélye visszavonásának 90/A. § szerinti kezdeményezése esetén a 99/C. § (1) bekezdése szerinti határozat kézhezvételének napjától az érintett felhasználók átvétele, villamosenergia-ellátásuk biztosításához szükséges teendők elvégzése céljából kezelheti az érintett felhasználó, valamint a fizető azonosításához szükséges és elégséges, az (1) bekezdésben, valamint törvényben meghatározott személyes adatokat.”

(2) A VET. 151. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)–(1c) bekezdésben meghatározott adatok közül az adatkezelés céljához szükséges adatok átadhatóak

a) az adatkezelő megbízása alapján a szerződés megkötését, a leolvasást, a számlázást, a kézbesítést, a díjfizetések és követelések kezelését, a forgalmazás kezelését, a felhasználási helyek műszaki kivitelezését, felülvizsgálatát, ellenőrzését, kikapcsolását, illetőleg az ügyfélszolgálati tevékenységet végző természetes személynek és gazdálkodó szervezetnek,

b) a számlázási és forgalmazási jogviták rendezésére jogszabály alapján jogosult szervezetek részére,

c) a Hivatalnak,

d) a nemzetbiztonság, a honvédelem és a közbiztonság védelme, a közbiztonság bűncselekmények üldözése céljából az arra hatáskörrel rendelkező nemzetbiztonsági szerveknek, nyomozó hatóságoknak, az ügyésznek, valamint a bíróságnak,

e) a bírósági végrehajtásról szóló törvény előírásai szerint a bírósági végrehajtónak,

f) a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságnak,

g) a védendő fogyasztó esetében az egy felhasználási helyen való igénybevételének ellenőrzése céljából az elosztónak és a védendő fogyasztót megillető kedvezménynek vagy különleges bánásmódnak a biztosítása érdekében a villamosenergia-kereskedőnek,

h) a villamosenergia-iparban fennálló vagy eltöltött munkaviszonnal összefüggésben az egyetemes szolgáltató üzletszabályzatában meghatározott kedvezményes villamosenergia-áron történő vásárlásra jogosult személyeket illetően, a kedvezményes villamosenergia-áron történő vásárlás elszámolása céljából az átviteli rendszerirányítónak, és

i) az (1c) bekezdésben meghatározott időponttól az átvevő egyetemes szolgáltatónak.”

- 5. §** A VET. 168. § (4) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:
[A Hivatal eljárása során az ügyintézés határideje]
„j) az átadó egyetemes szolgáltató engedélyét visszavonó határozat és az átvevőt kijelölő határozat meghozatalához szükséges eljárás során 20 nap.”
- 6. §** A VET. 170. § (1) bekezdés 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]
„17. a folyamatos ellátás, a folyamatos közvilágítás biztosítása érdekében, valamint az átviteli rendszerirányító ismételt súlyos kötelezettségszegése esetén más engedélyes kijelölésére, a más engedélyes jogaira és kötelezettségeire vonatkozó részletes szabályokat, valamint a korábbi engedélyes működési engedélyében meghatározott jogai és kötelezettségeinek gyakorlásának korlátozására vonatkozó részletes szabályokat, továbbá átvevő egyetemes szolgáltató kijelölése esetén az átadó egyetemes szolgáltató által átadandó adatok körét a személyes adatok kivételével,”
[rendeletben állapítsa meg.]
- 7. §** Hatályát veszti a VET. 176. §-a.
- 8. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2015. évi CLIV. törvény a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról*

- 1. §** A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Állami szaklevéltár a Hadtörténelmi Levéltár, a Földügyi és Távérzékelési Levéltár, a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára, a VERITAS Történetkutató Intézet levéltára, valamint az állam által fenntartott felsőoktatási, tudományos, kulturális vagy egészségügyi szolgáltatást végző intézmény levéltára.”
- 2. §** Az Ltv. 19. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
„(4a) A VERITAS Történetkutató Intézet levéltárának illetékessége a Kormány rendeletével kárpótlási hatóságként kijelölt igazságügyért felelős miniszter és az általa irányított központi hivatal kárpótlási hatósági feladatköréhez kapcsolódó ügyekben keletkezett iratokra terjed ki.”
- 3. §** Az Ltv.
a) 19. § (2) bekezdésében az „– az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára kivételével –” szövegrész helyébe az „– az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára és a VERITAS Történetkutató Intézet levéltára kivételével –” szöveg,
b) 35/A. § (5) bekezdésében a „levéltári” szövegrész helyébe a „közlevéltári” szöveg lép.
- 4. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

2015. évi CLV. törvény a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról*

- 1. §** A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ttv.) 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A temető beépítési előírásait a helyi építési szabályzatban kell meghatározni. A települési (a fővárosban a kerületi) önkormányzat képviselő-testülete a helyi építési szabályzat tervezetének a vallási közösségek tulajdonában lévő temetőre vonatkozó beépítési előírásaival kapcsolatban kikéri az érintett vallási közösség véleményét.”
- 2. §** A Ttv. a 40/H. §-át követően a következő alcímmel egészül ki:
„Egyes lezárt temetőkre vonatkozó különös szabályok
40/l. § (1) Ha a temető lezárásától vagy az utolsó temetkezéstől számítva több mint 50 év eltelt, ezen alcím rendelkezéseit kell alkalmazni.
(2) A temetőben a 9. § (1) bekezdés e) és h) pontjában meghatározott temetői létesítményeket kell biztosítani.
(3) Nem áll fenn a 18. § (1)–(4) bekezdése szerinti nyilvántartási kötelezettség, ha a temető tulajdonosának, fenntartójának vagy üzemeltetőjének fel nem róható okból a temetkezésekről vezetett korábbi nyilvántartások megsemmisültek.
(4) A temetőszabályzatnak – a temetőhasználat általános szabályain, a kegyeletgyakorlás rendjének a temetőlátogatók tájékoztatásához szükséges mértékű ismertetésén és a temetőben végzett egyéb vállalkozási tevékenységek ellátásának temetői rendjén túlmenően – csak a temető jellege és a vallási előírások alapján szükséges előírásokat kell tartalmaznia.
(5) Amennyiben a temetési hely szerinti temető, temetőrész, sírhelytábla jelenlegi tulajdonosa, illetve 1920. június 4-én vagy azt követő időpontban a tulajdonos, fenntartó vagy üzemeltető olyan vallási közösség volt, amelynek belső szabálya tiltja a temető vagy a temetési hely megszüntetését, és a temető tulajdonosának rendelkezésére álló nyilvántartások alapján az eltemettető vagy az eltemettető közeli hozzátartozójának személye nem állapítható meg, tartózkodási helye ismeretlen vagy az eltemettető és az eltemettető közeli hozzátartozója elhunyt, a temetési hely felett a vallási közösség rendelkezik. A rendelkezési jog időtartama ebben az esetben nem korlátozható.”
- 3. §** A Ttv. a következő 44/A. §-sal egészül ki:
„44/A. § E törvénynek a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2015. évi CLV. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított szabályait a Módtv. hatálybalépésekor folyamatban lévő hatósági ellenőrzések során is alkalmazni kell.”
- 4. §** A Ttv.
a) 9. § (2) bekezdésében a „Lezárt temetőben” szövegrész helyébe az „Amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik, lezárt temetőben” szöveg,
b) 18. § (1) bekezdésében az „A temetőben” szövegrész helyébe az „Amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik, a temetőben” szöveg,
c) 22. § (1) bekezdésében a „temetési hely, valamint a hősi temetési hely kivételével” szövegrész helyébe a „temetési hely, a hősi temetési hely, valamint a 40/l. § (5) bekezdése alapján a vallási közösség rendelkezése alá tartozó temetési hely kivételével” szöveg
lép.
- 5. §** E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Jakab István s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2015. október 6-i ülésnapján fogadta el.

III. Kormányrendeletek

A Kormány 298/2015. (X. 14.) Korm. rendelete

a VERITAS Történetkutató Intézet létrehozásáról szóló 373/2013. (X. 25.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § A VERITAS Történetkutató Intézet létrehozásáról szóló 373/2013. (X. 25.) Korm. rendelet 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Az Intézet a nemzeti összetartozás erősítése, a magyar közjogi hagyományok méltó módon történő bemutatása, az elmúlt másfél évszázad sorsfordító politikai és társadalmi eseményeinek hiteles, torzításmentes, a mai kor elvárásainak megfelelő, multidiszciplináris szemléletű, kutató, elemző, ismeretterjesztő igényű és a nemzettudatot erősítő jellegű feldolgozása, a közösségi emlékezet és a reálisan megalapozott nemzeti történelmi tudat kialakulásának támogatása céljából a következő feladatokat látja el:

- a) feltárja a parlamentáris demokrácia intézményrendszerének kialakítását, bemutatja a nemzetközileg is egyedülálló, több évszázados magyar országgyűlési hagyomány továbbélését az elmúlt másfél évszázadban,
- b) tudományos igénygel történelmi arcképcsarnokot állít össze az Intézet céljaival összhangban,
- c) szakpolitikai elemzéseket készít és publikál az elmúlt másfél évszázad sikeres, modellértékű, kormányzati erőfeszítéseiről,
- d) vizsgálja a korszak pártjait, a modern ideológiák megjelenését a magyar politikai közéletben és a nemzeti sajátosságokat, hagyományokat,
- e) elemzi a különböző irányzatok, mindenekelőtt a baloldal, jobboldal és a harmadik utasok viszonyát a töréspontot jelentő kérdésekben (család, vallás, nemzet, szabadság, választások, parlamentarizmus),
- f) segíti a korszakváltások irányadó eszméinek és képviselőinek jobb megismerését, értékeli politikai szerepüket,
- g) összehasonlító elemzéseket végez a Kárpát-medence országainak – ezen belül kiemelten Magyarország – legújabb kori történetének társadalmi és politikai vonatkozásairól,
- h) növeli az internet létezése előtti források hozzáférhetőségét a fellelhető dokumentumok digitalizációjának elvégzésével, kutathatóvá tételével,
- i) kapcsolatot tart Közép-Európa legújabb kori történetét kutató történelmi és közpolitikai intézményekkel,
- j) a Kormány által normatív határozatban meghatározott egyéb, a tevékenységi körébe tartozó feladatot végez.

(2) Az Intézet az igazságügyért felelős miniszter és az Igazságügyi Hivatal kárpótlási hatósági feladatköréhez kapcsolódó ügyekben keletkezett iratanyag irattározási feladatait látja el.

(3) Az Intézet a (2) bekezdés szerinti iratanyag maradandó értékű iratainak kezelésére a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvényben meghatározott állami szaklevéltárat működtet.

(4) Az Intézet tevékenységét nemzeti működési körben látja el.

(5) Az Intézet főigazgatója meghatározott célból, feladatkörében eljárva az állami szervektől, szervezetektől adatokat, információkat, elemzéseket kérhet, a kapcsolódó dokumentumokba – a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően – betekinthez, azokról másolatot kérhet.”

2. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1745/2015. (X. 14.) Korm. határozata

a VERITAS Történetkutató Intézet szaklevéltári feladatainak ellátáshoz szükséges intézkedésekről

1. A Kormány felhívja a Miniszterelnökséget vezető minisztert és a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy – a VERITAS Történetkutató Intézet és a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zártkörűen Működő Részvénytársaság útján – gondoskodjanak a VERITAS Történetkutató Intézet részére – irattára és levéltára elhelyezésére is alkalmas – székhely-ingatlan kiválasztásáról.

Felelős: Miniszterelnökséget vezető miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: 2015. december 31.

2. A VERITAS Történetkutató Intézet szaklevéltári és irattári feladatainak ellátásával összefüggő működési feltételek biztosításához szükséges beszerzések lefolytatása során a Kormány irányítása alá tartozó fejezetek költségvetési szerveinek eszközbeszerzéseiről szóló 1982/2013. (XII. 29.) Korm. határozat rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.